

МІЖНАРОДНИЙ КЛАСИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПИЛИПА ОРЛИКА

Факультет бізнесу, адміністрування та права

Кафедра менеджменту та фінансів

Кваліфікаційна робота
на правах рукопису

ГАЛУНКО Богдан Юрійович

УДК 338.22.021

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**«Формування конкурентної стратегії
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»»**

Галузь знань 07 «Управління та адміністрування»
Спеціальність 073 «Менеджмент»

Подається на здобуття освітнього ступеня магістра

Науковий керівник:

Туріянська Марія Михайлівна, доктор екон. наук, професор

Завідувач кафедри менеджменту та фінансів:

Верланов Олександр Юрійович, канд. екон. наук, доцент

МИКОЛАЇВ 2026

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА.....	6
1.1. Теоретичні засади формування конкурентних переваг підприємства	6
1.2. Сутність, види та фактори формування конкурентних переваг.....	15
1.3. Методичні підходи до розробки конкурентної стратегії підприємства.....	24
Висновки до розділу 1.....	29
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СЕРЕДОВИЩА ТА ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОГО СТАНУ ТОВ «МИКОЛАЇВСЬКИЙ ХЛІБОЗАВОД №1».....	31
2.1. Загальна характеристика та аналіз внутрішнього середовища підприємства.....	31
2.2. Аналіз споживчого ринку та поведінки споживачів хлібобулочних виробів	39
2.3. Оцінка конкурентного стану підприємства та SWOT-аналіз.....	47
Висновки до розділу 2.....	53
РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ТОВ «МИКОЛАЇВСЬКИЙ ХЛІБОЗАВОД №1»	55
3.1. Формування стратегій підприємства щодо видів продукції на основі портфельного аналізу	55
3.2. Розробка заходів щодо реалізації конкурентної стратегії підприємства.....	62
3.3. Економічне обґрунтування запропонованих стратегічних заходів....	67
Висновки до розділу 3.....	77
ВИСНОВКИ.....	79
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	81
ДОДАТКИ.....	89

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. В умовах трансформації економіки та посилення конкуренції особливої актуальності набуває формування ефективної конкурентної стратегії підприємства. Сучасні підприємства функціонують у середовищі невизначеності, змін споживчих переваг і зростання вимог до якості продукції, що зумовлює необхідність забезпечення стійких ринкових позицій і підвищення ефективності діяльності.

Особливого значення ця проблема набуває для підприємств хлібопекарської галузі, яка характеризується високою конкуренцією, обмеженими можливостями диференціації та залежністю від цінних факторів. Водночас зміни попиту та зростання інтересу до продукції з доданою цінністю потребують удосконалення асортиментної та маркетингової політики. Додатковими викликами є нестабільність економічного середовища, зростання витрат та необхідність модернізації виробництва, що обумовлює важливість обґрунтованого вибору стратегічних напрямів розвитку підприємства.

З огляду на це, дослідження теоретико-методичних засад та практичних аспектів формування конкурентної стратегії підприємства, а також розробка обґрунтованих рекомендацій щодо її реалізації є своєчасним і актуальним завданням як з наукової, так і з практичної точки зору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед вітчизняних науковців, що досліджували теоретичні, методологічні та практичні формування конкурентної стратегії підприємства, можна виділити таких, як: Ареф'єва О., Байдін М. В., Бакай В., Борисенко О., Гнатюк Д., Коцюба О. О., Кондюк С., Лістрова М., Маковецька І. М., Назаренко Т., Носань Н., Пілецька С., Соболева Г. Г., Сохань І. В., Ткач С. та багато інших.

Метою кваліфікаційної роботи є обґрунтування теоретико-методичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо формування і реалізації конкурентної стратегії ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» з

метою підвищення його конкурентоспроможності та ефективності функціонування в умовах динамічного ринкового середовища.

Задачі дослідження. Для досягнення поставленої мети у роботі визначено та вирішено такі завдання:

- дослідити теоретичні засади формування конкурентних переваг підприємства;
- розкрити сутність, види та фактори формування конкурентних переваг;
- узагальнити методичні підходи до розробки конкурентної стратегії підприємства;
- здійснити аналіз внутрішнього середовища ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»;
- дослідити особливості споживчого ринку хлібобулочних виробів та поведінки споживачів;
- оцінити конкурентний стан підприємства із застосуванням SWOT-аналізу;
- провести портфельний аналіз продукції підприємства;
- сформулювати стратегічні напрями розвитку підприємства щодо окремих видів продукції;
- розробити комплекс заходів реалізації конкурентної стратегії підприємства;
- здійснити економічне обґрунтування запропонованих стратегічних заходів.

Об'єктом дослідження є процес формування та реалізації конкурентної стратегії підприємства.

Предметом дослідження є сукупність теоретичних, методичних і практичних аспектів формування конкурентної стратегії ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» в умовах сучасного конкурентного середовища.

Інформаційна база дослідження сформована на основі законодавчих та нормативно-правових актів України, наукових праць вітчизняних і зарубіжних учених з питань стратегічного управління та конкурентоспроможності підприємств, статистичних даних, матеріалів фінансової та управлінської звітності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1», результатів маркетингових досліджень, а також інформаційних ресурсів мережі Інтернет.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та результати дослідження пройшли апробацію на наступних конференціях: III Міжнародній науково-практичній конференції «Інтеграція науки та практики управління в умовах соціокультурних трансформацій», м. Полтава : ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка». 25 квітня 2025 року; IX Міжнародній науково-практичній конференції «Управління розвитком соціально-економічних систем» (Присвячена пам'яті професора Григорія Євтіювича Мазнева). Харків : Державний біотехнологічний університет, 06.03-07.03.2025; Всеукраїнській науково-практичній конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених «Економіка та інформаційні технології: перспективи інноваційного розвитку». Дніпро : Український державний університет науки і технологій, 6-7 грудня 2024 р.; Магістерські читання – 2025. Миколаїв : МКУ ім. Пилипа Орлика. 11 квітня 2025 р.

Обсяг і структура роботи. Кваліфікаційна робота викладена на 90 сторінках друкованого тексту і складається зі вступу, трьох основних розділів, висновків, містить 25 таблиць, 6 рисунків. При написанні роботи було використано 62 літературних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Теоретичні засади формування конкурентних переваг підприємства

В умовах сучасної економіки діяльність підприємств характеризується високим рівнем конкуренції, динамічністю зовнішнього середовища та зростанням вимог споживачів. За таких умов забезпечення ефективного функціонування підприємства безпосередньо залежить від його здатності формувати, підтримувати та розвивати конкурентні переваги. Саме вони визначають позицію підприємства на ринку та рівень його конкурентоспроможності.

Теорії конкурентних переваг сформувалися ще на етапі становлення грошових відносин і розвитку ринкової економіки, паралельно з формуванням теорії конкуренції, та розвивалися у тісному взаємозв'язку з нею відповідно до еволюції економічних систем. Аналіз розвитку наукових підходів свідчить, що становлення теорії конкурентних переваг відбувалося в межах загального розвитку економічної науки, а також у процесі формування теорій міжнародної торгівлі та конкуренції, що проявляється як в історичному, так і в термінологічному та змістовному аспектах [10, с. 42].

Дослідження феномена конкурентних переваг ґрунтується, з одного боку, на методологічних засадах класичної та неокласичної економічних шкіл, а з іншого – на положеннях неотехнологічних теорій, які акцентують увагу на факторах формування конкурентних переваг у сучасних умовах.

Вивчення еволюції економічних теорій у контексті формування науково-теоретичних і методологічних основ конкурентних переваг дозволило виокремити чотири основні етапи їх розвитку, які якісно відрізняються між собою (рис. 1.1).

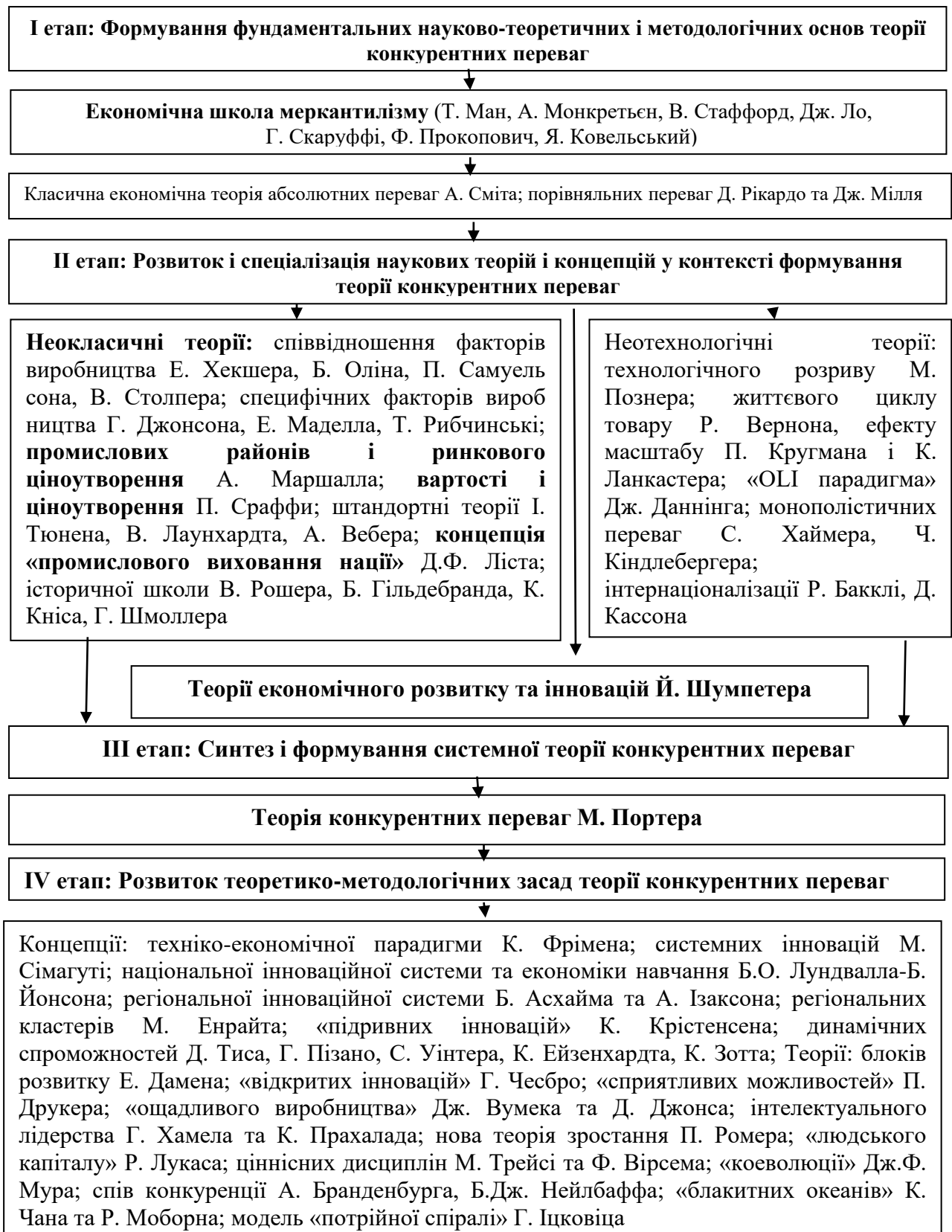

Рис.1.1 – Етапи формування методологічної бази теорії конкурентних переваг

Побудовано з використанням [9, 10, 18, 27, 32, 34, 46]

Теорію конкурентних переваг можна розглядати як результат довготривалої еволюції економічної думки, у межах якої різні наукові підходи розвивалися як послідовно, так і паралельно, поступово інтегруючись у цілісну методологічну систему [49, с. 153].

Слід зазначити, що існує значна кількість стратегій розвитку підприємства, зокрема виробнича, товарна, цінова, інноваційна та інші. Проте в основі кожної з них лежать конкурентні переваги, які виступають ключовим фактором досягнення стратегічних цілей. У цьому контексті стратегічне управління доцільно розглядати як процес формування та ефективного використання конкурентних переваг підприємства.

Конкурентна перевага являє собою сукупність характеристик підприємства, які забезпечують йому кращі позиції порівняно з конкурентами та дозволяють ефективно задовольняти потреби споживачів. Вона може проявлятися у вигляді нижчих витрат, вищої якості продукції, унікальних властивостей товару, ефективної системи збуту або високого рівня обслуговування клієнтів [51, с. 69].

Основою формування конкурентних переваг є наявність у підприємства унікальних ресурсів та компетенцій. До таких ресурсів належать матеріальні (обладнання, сировина), фінансові, трудові, інформаційні та нематеріальні активи (бренд, репутація, ноу-хау, організаційна культура). Важливу роль відіграють також ключові компетенції підприємства — здатність ефективно використовувати наявні ресурси для досягнення конкурентних переваг.

У науковій літературі виділяють декілька основних підходів до пояснення природи конкурентних переваг. Ринковий (галузевий) підхід акцентує увагу на зовнішньому середовищі та структурі галузі, в якій функціонує підприємство. Відповідно до цього підходу, конкурентні переваги формуються внаслідок вигідної позиції підприємства на ринку та його здатності протидіяти конкурентним силам [58, с. 72].

Ресурсний підхід, навпаки, зосереджується на внутрішніх можливостях підприємства. Він передбачає, що джерелом конкурентних переваг є унікальні ресурси та здібності, які важко відтворити або замінити. Саме цей підхід лежить в основі концепції ключових компетенцій та стратегічних ресурсів.

Еволюція теорії конкурентних переваг пов'язана з переходом від концепції порівняльних переваг до сучасного розуміння конкурентних переваг. Якщо раніше конкурентоспроможність визначалась наявністю факторів виробництва (праця, капітал, ресурси), то у сучасних умовах вирішальну роль відіграють інновації, ефективне управління та здатність до адаптації [8, с. 42].

Сучасні конкурентні переваги мають такі характерні риси: динамічність та змінюваність; залежність від інноваційної діяльності; орієнтація на споживача; складність копіювання конкурентами; інтегрованість у загальну стратегію підприємства.

Динамічність та змінюваність конкурентних переваг зумовлюється постійними трансформаціями зовнішнього середовища функціонування підприємства. Під впливом технологічного прогресу, змін у поведінці споживачів, загострення конкурентної боротьби та глобалізаційних процесів конкурентні переваги не можуть розглядатися як сталі характеристики діяльності підприємства. Вони потребують постійного оновлення та адаптації до нових умов. У зв'язку з цим підприємства повинні здійснювати систематичний моніторинг ринку, аналізувати дії конкурентів і своєчасно коригувати власну стратегію з метою збереження або посилення своїх позицій [7, с. 87].

Залежність конкурентних переваг від інноваційної діяльності проявляється у визначальній ролі нововведень у процесі їх формування та підтримання. Інновації охоплюють не лише впровадження нових технологій виробництва, але й удосконалення організаційних структур, методів управління, маркетингових підходів і способів взаємодії зі споживачами.

Саме здатність підприємства до генерації та впровадження інновацій забезпечує створення унікальних характеристик продукції, підвищення ефективності використання ресурсів і формування довгострокових конкурентних позицій.

Орієнтація на споживача є ключовою умовою формування ефективних конкурентних переваг, оскільки саме споживач визначає їх реальну цінність. Підприємство повинно глибоко розуміти потреби, очікування та мотивацію своїх клієнтів, що дозволяє створювати продукцію та послуги, які максимально відповідають їх вимогам. У цьому контексті важливого значення набувають такі аспекти, як якість продукції, рівень сервісу, доступність ціни та зручність придбання. Лише ті характеристики, які сприймаються споживачами як значущі, можуть виступати джерелом стійких конкурентних переваг.

Складність копіювання конкурентних переваг є важливою передумовою їх довготривалого збереження. Якщо переваги легко відтворюються іншими учасниками ринку, вони швидко втрачають свою унікальність і перестають забезпечувати підприємству додаткові вигоди. Саме тому найбільш ефективними є ті конкурентні переваги, які базуються на складних для імітації елементах, таких як унікальні технології, корпоративна культура, специфічні знання та досвід персоналу, а також сформована ділова репутація. Наявність таких факторів створює бар'єри для конкурентів і сприяє зміцненню ринкових позицій підприємства [8, с. 44].

Інтегрованість конкурентних переваг у загальну стратегію підприємства означає їх тісний взаємозв'язок із усіма напрямками діяльності та стратегічними цілями організації. Конкурентні переваги не можуть існувати відокремлено, вони повинні бути узгоджені з місією підприємства, його довгостроковими цілями та функціональними стратегіями. Такий системний підхід дозволяє забезпечити ефективне використання ресурсів, підвищити узгодженість управлінських рішень і досягти стійких результатів у конкурентному середовищі.

Формування конкурентних переваг передбачає цілеспрямований процес, який включає аналіз внутрішніх і зовнішніх факторів, визначення ключових ресурсів, оцінку конкурентного середовища та вибір оптимальної стратегії розвитку. Важливим є забезпечення відповідності між потенціалом підприємства та умовами ринку.

Однією з ключових умов формування конкурентних переваг є орієнтація на потреби споживачів. Підприємство повинно не лише створювати продукцію, а й забезпечувати її цінність для клієнтів. Це може досягатися шляхом підвищення якості, зниження ціни, розширення асортименту або покращення сервісу.

Водночас важливо, щоб конкурентні переваги були реальними, суттєвими та стійкими. Формальні або декларовані переваги, які не підтверджуються практикою, не забезпечують довгострокового успіху. Як зазначають дослідники, підприємство повинно зосереджуватися на тих перевагах, які дійсно сприймаються споживачами.

Серед основних стратегічних напрямів формування конкурентних переваг виділяють: лідерство за витратами, що передбачає мінімізацію витрат і встановлення конкурентних цін; диференціацію продукції, яка полягає у створенні унікальних характеристик товару; фокусування, що передбачає орієнтацію на окремий сегмент ринку; інноваційну діяльність; використання ефекту синергії [9, с. 94].

Особливе місце у формуванні теоретичних засад конкурентних переваг займає концепція Майкл Портер, який обґрунтував підхід до базових конкурентних стратегій підприємства. Відповідно до його наукових положень, стійкі конкурентні переваги формуються шляхом реалізації однієї з трьох ключових стратегій: лідерства за витратами, диференціації продукції або фокусування на вузькому сегменті ринку. Даний підхід став класичним у стратегічному менеджменті, оскільки дозволяє системно пояснити механізми досягнення та утримання конкурентних позицій підприємства в умовах ринкової конкуренції [6, с. 146].

Серед основних стратегічних напрямів формування конкурентних переваг особливе місце займає стратегія лідерства за витратами, яка передбачає досягнення найнижчого рівня витрат у галузі. Реалізація цієї стратегії ґрунтується на підвищенні ефективності використання ресурсів, оптимізації виробничих процесів, впровадженні сучасних технологій та вдосконаленні системи управління витратами. Підприємство, що досягає лідерства за витратами, отримує можливість встановлювати конкурентоспроможні ціни на продукцію, що, у свою чергу, сприяє залученню більшої кількості споживачів і збільшенню частки ринку. Водночас важливо забезпечити баланс між зниженням витрат і підтриманням належного рівня якості продукції [16].

Іншим важливим напрямом є стратегія диференціації продукції, яка полягає у створенні унікальних характеристик товару або послуги, що відрізняють їх від пропозицій конкурентів. Диференціація може здійснюватися за рахунок підвищення якості, розширення функціональних можливостей продукції, покращення дизайну, брендування, сервісного обслуговування або впровадження інноваційних рішень. Основною метою цієї стратегії є формування у споживачів сприйняття унікальності продукції, що дозволяє підприємству встановлювати вищі ціни та забезпечувати лояльність клієнтів. Ефективність диференціації залежить від того, наскільки запропоновані відмінності є значущими для споживачів [17, с. 218].

Стратегія фокусування передбачає концентрацію зусиль підприємства на обслуговуванні окремого сегмента ринку або вузької групи споживачів. У межах цієї стратегії підприємство може реалізовувати як підхід лідерства за витратами, так і диференціацію, але лише в обраному сегменті. Фокусування дозволяє глибше вивчити потреби цільової аудиторії та більш ефективно їх задовольняти, що сприяє формуванню стійких конкурентних переваг. Такий підхід є особливо доцільним для підприємств, які не мають достатніх ресурсів для конкуренції на широкому ринку.

Важливим напрямом формування конкурентних переваг є інноваційна діяльність, яка передбачає впровадження нових технологій, продуктів, процесів або методів управління. Інновації дозволяють підприємству не лише підвищувати ефективність діяльності, але й створювати принципово нові ринкові можливості. В умовах швидких змін зовнішнього середовища інноваційність стає одним із ключових факторів довгострокового успіху, оскільки забезпечує випередження конкурентів та формування унікальних пропозицій для споживачів [18, С. 67].

Окрему роль відіграє використання ефекту синергії, який виникає в результаті взаємодії різних елементів діяльності підприємства. Синергія означає, що спільне використання ресурсів, координація підрозділів і інтеграція бізнес-процесів забезпечують більший результат, ніж сума ефектів від їх окремого функціонування. Це може проявлятися у зниженні витрат, підвищенні якості продукції, посиленні інноваційного потенціалу або покращенні ринкових позицій. Використання синергії є особливо актуальним для диверсифікованих підприємств і тих, що реалізують складні стратегічні проєкти.

Таким чином, зазначені стратегічні напрями формування конкурентних переваг можуть застосовуватися як окремо, так і в поєднанні, залежно від специфіки діяльності підприємства, його ресурсного потенціалу та умов зовнішнього середовища. Їх ефективна реалізація створює передумови для досягнення стійких конкурентних позицій і забезпечення довгострокового розвитку підприємства.

Важливим фактором є також вибір цільового ринку. Підприємство може орієнтуватися на широкий ринок або вузьку нішу, що визначає характер і способи формування конкурентних переваг. При цьому необхідно враховувати обмеження, пов'язані з ресурсами підприємства, каналами збуту та географічними особливостями діяльності.

Конкурентні переваги не є сталими і потребують постійного підтримання та розвитку. Їх збереження залежить від ряду факторів, серед

яких: характер джерел конкурентних переваг; рівень їх захищеності від копіювання; інноваційна активність підприємства; ефективність управління.

Зокрема, переваги високого рівня (інновації, бренд, кваліфікований персонал) є більш стійкими, тоді як переваги низького рівня (дешева робоча сила, доступ до ресурсів) можуть швидко втрачатися.

Особливу роль у формуванні конкурентних переваг відіграє інноваційна діяльність. Впровадження нових технологій, розробка нових продуктів та вдосконалення бізнес-процесів дозволяють підприємству зміцнювати свої позиції на ринку та формувати нові джерела конкурентних переваг [24, с. 153].

Крім того, ефективне управління передбачає здатність підприємства своєчасно відмовлятися від застарілих переваг і переходити до нових. Це дозволяє не лише адаптуватися до змін зовнішнього середовища, а й створювати бар'єри для конкурентів.

Формування конкурентних переваг також пов'язане з оцінкою стратегічного стану підприємства. Для цього використовуються різні аналітичні інструменти, зокрема аналіз витрат, оцінка конкурентної позиції, аналіз ланцюга створення цінності та інші. Їх застосування дозволяє визначити сильні та слабкі сторони підприємства, а також виявити потенційні можливості для розвитку [27, с. 122].

Таким чином, формування конкурентних переваг є комплексним і безперервним процесом, що охоплює всі сфери діяльності підприємства. Воно базується на поєднанні внутрішніх ресурсів і можливостей із зовнішніми умовами функціонування та передбачає постійну адаптацію до змін ринкового середовища.

Отже, ефективне формування та використання конкурентних переваг є основою забезпечення довгострокового розвитку підприємства, підвищення його конкурентоспроможності та зміцнення позицій на ринку. Саме на цій основі будується конкурентна стратегія підприємства, яка визначає напрями його подальшого розвитку.

1.2. Сутність, види та фактори формування конкурентних переваг

Конкурентні переваги підприємства є базовою категорією сучасної економічної теорії та стратегічного менеджменту, оскільки саме вони визначають здатність суб'єкта господарювання формувати та утримувати стійкі позиції на ринку в умовах посилення конкуренції. У загальному розумінні конкурентна перевага відображає сукупність унікальних характеристик підприємства, які забезпечують йому кращі результати діяльності порівняно з конкурентами та дозволяють створювати підвищену споживчу цінність.

Сутність конкурентних переваг полягає у здатності підприємства пропонувати ринку продукцію або послуги, які відрізняються більшою привабливістю для споживачів. Така привабливість може формуватися за рахунок різних параметрів: нижчого рівня витрат і відповідно конкурентної ціни, більш високої якості продукції, унікальних функціональних характеристик товару, інноваційності, розвиненої системи збуту або високого рівня сервісного обслуговування. У цьому контексті конкурентна перевага виступає не лише економічною категорією, але й результатом взаємодії маркетингових, виробничих, організаційних та інноваційних процесів [28, с. 216].

Важливим теоретичним підґрунтям дослідження конкурентних переваг є поєднання ресурсного та ринкового підходів. Ринковий підхід акцентує увагу на зовнішньому середовищі підприємства та припускає, що його успіх визначається правильним позиціонуванням у галузевій структурі та здатністю реагувати на конкурентні сили. Ресурсний підхід, у свою чергу, зосереджується на внутрішніх джерелах переваг, підкреслюючи, що довгостроковий успіх забезпечується унікальними ресурсами та компетенціями, які важко імітувати.

Особливе місце у розвитку теорії конкурентних переваг займає внесок М. Портера, який запропонував структурований підхід до розуміння

конкурентної позиції підприємства [62]. Саме його концепція стала основою сучасного стратегічного аналізу. Центральною ідеєю є те, що конкурентоспроможність підприємства визначається його здатністю займати вигідну позицію в галузі та протидіяти п'яти основним конкурентним силам: загрози нових конкурентів, впливу товарів-замінників, ринковій владі постачальників, ринковій владі споживачів та рівню внутрішньогалузевої конкуренції. Взаємодія цих сил формує конкурентне середовище, в якому підприємство змушене розробляти та реалізовувати стратегії для забезпечення своїх переваг.

Сутність стратегії можна відобразити у вигляді матриці (рис. 1.2) та в графічній формі. Тут також використовується поняття лідера, але більш ретельно досліджуються чинники, які його формують[23].

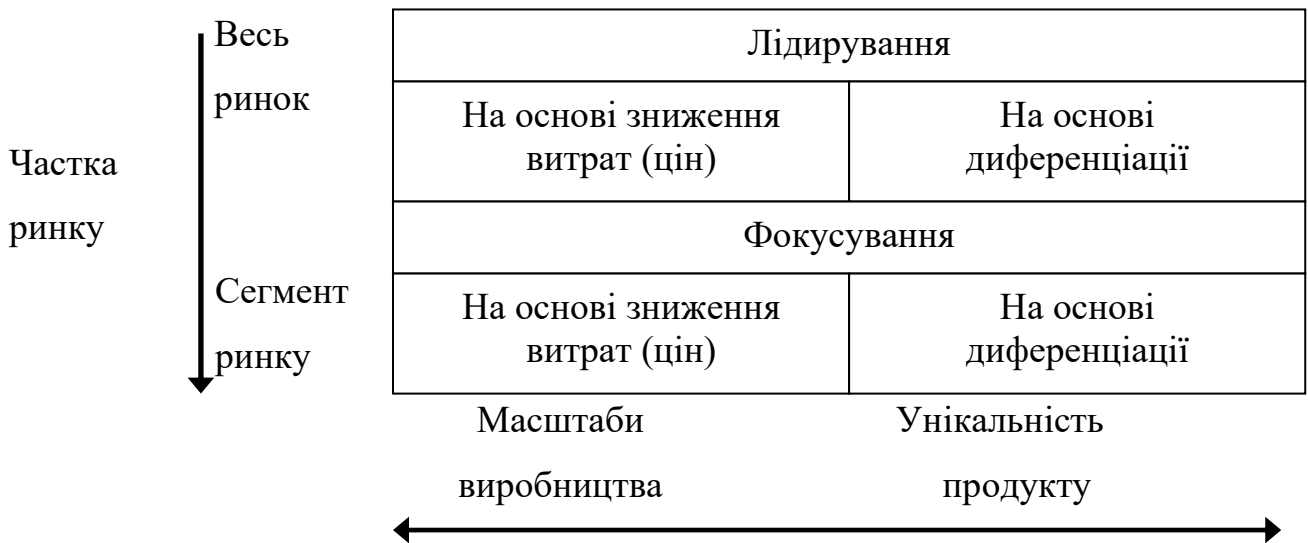

Рис. 1.2 – Загальні конкурентні стратегії М. Портера

Побудовано автором з використанням [6, 62]

Стратегія лідерування на основі зниження витрат (цін) - низька собівартість продукції є основою для відповідного (нижчого за середній рівень) рівня цін. Ідеться про відносно низьку собівартість порівняно з конкурентами і означає орієнтацію на завоювання більшої частки ринку, тобто наступальну стратегію [3].

Ця стратегія базується на оптимізації всіх частин виробничоуправлінської системи: виробничих потужностей, які використовують технологічні переваги великомасштабного виробництва, рівня витрат на сировину, матеріали, енергоносії; продуктивності праці, структури систем розподілу тощо, тобто орієнтуванні на високий рівень показників ефективності виробництва. З іншого боку, ця стратегія повинна знижувати інші показники конкурентоспроможності: якості виготовлення окремих деталей, швидкій доставці продукції покупцям і відповідному рівню сервісу, надійності та технічній взаємодоповненості до раніше виготовлених частин тощо.

Перевагами стратегії, що розглядається, є [6]:

- для конкурентів – у підприємства з найменшими витратами краща конкурентна позиція на ринках, де домінує цінова конкуренція. Перебуваючи в захищеній від цінових баталій позиції лідера, підприємство має змогу розширювати свою частку ринку за рахунок низьких цін і отримувати вищий чи рівний маржинальному по галузі прибуток;

- для споживачів – відносно низькі ціни лідера спонукають до купівлі його продукції, відшкодовуючи витрати на виробництво та забезпечуючи маржинальний прибуток для подальшого розвитку фірми. У цьому наочно проявляється реакція спільного інтересу покупця та виробника. При обмеженості ринкового попиту частина найдорожчих товарів лишається нереалізованою;

- для постачальників – більша частка ринку дає змогу «перебирати на себе» великі обсяги поставок сировини, матеріалів тощо для певної галузі. Це допомагає справлятися (на основі переговорів і вертикальної інтеграції різних типів) зі зростанням цін на купівлю ресурсів. В іншому випадку вплив високих цін на матеріали може звести нанівець зусилля, спрямовані на зниження витрат, або залишити підприємство в ізоляції від постачальників, через рівень цін, які воно готове сплачувати за сировину та матеріали;

- для підприємств, які потенційно можуть увійти до галузі – лідерська позиція означає лише місце підприємства в галузі й безпосередньо не впливає на рішення про входження всіх інших підприємств у галузь. Однак ця позиція є орієнтиром для фірм, що говорить про той рівень витрат, якого треба досягти, щоб успішно конкурувати на даному ринку. Для лідера можливість подальшого зниження витрат і цін є своєрідним запасом міцності в боротьбі з новими конкурентами;

- для товарів-замінників (субститутів) – лідери щодо зниження витрат (цін) мають переваги порівняно з конкурентами при проникненні на ринок галузі привабливих за ціною субститутів, оскільки їхні товари є найбільш конкурентоспроможними за ціною.

Лідери на основі зниження витрат (цін) виготовляють товари еластичні за ціною, забезпечують різний вплив на всі п'ять конкурентних сил за Портером і спроможні формувати на ринку та в галузі нижню межу цін і витрат.

Лідерство на основі зниження витрат (цін) найбільш доцільне, коли: попит є еластичним за ціною; у галузі є товарний тип виробництва, продукт відносно стандартизований і піддається ефективному вдосконаленню; є невелика кількість способів досягнення продуктивної диференціації відповідно до вимог споживачів; більшість покупців схильні використовувати товар звичними способами; покупці несуть незначні додаткові витрати в разі зміни продавця; найбільш уперті покупці роблять покупку за найкращою ціною [29, с.80].

Лідерування за допомогою низьких цін / витрат пов'язане водночас з певними ризиками: ризик «технологічного прориву» зводить нанівець попередні інвестиції в удосконалення звичних виробничих процесів і виграш в ефективності; ризик зменшення еластичності товару за ціною на основі зростання вимог до якості товарів та інших нецінових факторів; поява товарів з іншими, більш привабливими якостями для задоволення тих самих потреб; насичення ринку в разі зміни потреб.

Перевагами диференціації є [41, с. 506]: для конкурентів – підприємство має переваги, оскільки захищене (ізольоване) від стратегій суперників наявністю торгових знаків, марок або відомого імені виробника; для споживачів – зорієнтована на задоволення певних потреб продукція високої якості підвищує лояльність покупців до конкурентного виробника, створюючи труднощі для альтернативних продавців у боротьбі за їхню прихильність. Якість товарів дає змогу встановлювати вищі ціни, оскільки споживачі готові їх сприйняти; для постачальників – високі ціни кінцевої продукції дають змогу отримувати вигідний маржинальний прибуток і встановлювати зв'язки із сильними постачальниками, обираючи їх за критеріями поставок високої якості. Це посилює економічну позицію виробника, особливо в умовах обмеженого обсягу будь-яких видів сировини, матеріалів і комплектуючих; для підприємств, які потенційно можуть увійти у галузь, - лідерство у диференціації.

Лідерство у диференціації продукції найбільш прийнятне, якщо: існує багато способів диференціації продукту (послуги); різноманіття продукції (послуг) сприймається споживачами як цінність; є можливість використання товару (послуги) різними способами і це відбиває потребу покупців; стратегія диференціації використовується небагатьма підприємствами галузі; підприємство може запропонувати дещо таке, з чим не працюють конкуренти і що базується на: унікальних властивостях продукту; технічних перевагах виготовлення; більшому обсязі «послуг підтримки»; привабливості продукту чи послуги за принципом «більша вигода за ті самі гроші тощо»; є можливість конкурувати по одному ключовому товару, здійснюючи основну диференціацію навколо нього [48, с. 68].

Такий ключовий товар може відігравати роль базису, на якому: а) реалізується маркетингова політика просування продукту (в тому числі пробні застосування); б) здійснюється прив'язка споживача до фірми-виробника, що дає змогу створити умови для урізноманітнення задоволення потреб поряд зі збільшенням переваг, пов'язаного з високою вартістю

переходу до споживання іншого продукту іншого виробника (в тому числі, товарузамінника).

Крім того, використання стратегії диференціації пов'язане з певними ризиками: високі ціни, у яких закладені додаткові витрати на диференціацію продукту, можуть згодом перестати ототожнюватися споживачем з додатковими перевагами у споживанні. Покупець може відмовитися від товару з високою ціною на користь нижчих цін менш відомих торгових марок (реалізуючи потребу в ощадливості); споживач може дійти висновку, що стандартизовані товари зручніші у споживанні, ніж диференційовані, а надто тоді, коли стандартні характеристики пов'язані з більш легким комплектуванням з іншими товарами інших галузей, що споживаються одночасно; конкуренти здатні імітувати продукти лідера у диференціації галузі до такого ступеня, при якому споживач не помічає переходу від одного виробника до іншого, до того ж імітація можлива з меншими витратами, ніж виробництво основного продукту, що є об'єктом імітації; поява продуктів, що кардинально (виходячи за можливі межі диференціації) відрізняються від базового продукту для задоволення тих самих потреб, створює бар'єри для нових невідомих покупцям фірм, оскільки, як зазначалося, покупці виявляють прихильність до відомих марок, а наявність надто обмеженої системи розподілу робить вхід у галузь майже неможливим; для товарів-замінників (субститутів) - виготовлені товари, які є результатом обраної стратегії диференціації, найчастіше не є еластичними за ціною, а сприймання споживачами якості є дуже індивідуальним [49, с. 153].

Ці особливості ставлять підприємство у вигідну позицію, що оберігає його від загроз з боку замінників у такій мірі, в якій проявляється лояльність споживачів до продукції відомої якості відомих виробників.

Стратегія диференціації за умови правильного її застосування створює сприятливі умови для взаємодії з усіма п'ятьма елементами середовища організації.

Стратегія фокусування - зміст такої стратегії полягає в отриманні (формуванні) конкурентних переваг і задоволенні ринкової позиції на досить вузькому сегменті ринку (з урахуванням продуктової або географічної ознаки). Вибір такої стратегії залежить від можливості фірми обслужити вузький сегмент ринку з його специфічними вимогами більш ефективно, ніж конкуренти, які зорієнтовані на ширший спектр потреб [51, с. 69].

Підприємства, які обрали стратегію фокусування, іноді називають «підприємствами-віолентами». Така стратегія доцільна за таких умов: наявності чіткого розмежування різних груп покупців, котрі: мають специфічні потреби й використовують продукт порізно; відсутності конкурентів, що претендують на обслуговування вузького конкретного сегмента; неможливості використання наявних ресурсів підприємства на більш широкому сегменті; наявності значних відмінностей у розмірах, темпах зростання, прибутковості інтенсивності впливу п'яти конкурентних сил (за М. Портером), що робить одні сегменти більш привабливими, ніж інші.

Стратегія фокусування пов'язана з наявністю певних ризиків у її застосуванні: можливість у багатьох підприємств галузі, що обслуговують ринок загалом, знайти ефективні засоби конкуренції в тому самому сегменті, на який націлене підприємство; більша залежність підприємства від прихильностей та зміни потреб споживачів; «пересегментація» ринку, коли підприємство може втратити свій сегмент за рахунок появи нових конкурентів, товарів, зміни у потребах тощо; запровадження винаходу (інновації), що дає змогу задовольнити потреби сегмента іншим способом.

Тобто, за М. Портером, на основі його трьох базових стратегій, можна остаточно виділити наступні види конкурентних стратегій підприємства (рис. 1.3).

Стратегія лідерства за витратами - передбачає зниження повних витрат на виробництво товару чи послуги і на цій основі зниження реалізаційних цін, що приваблює переважну більшість клієнтів (покупців, споживачів)[29].

Стратегія широкої диференціації - спрямована на надання товарам підприємства специфічних рис, що відрізняють їх від товарів конкурентів, що в свою чергу також приваблює споживачів.

Стратегія оптимальних витрат - дає можливість покупцям отримати за одні і ті ж гроші більшу цінність за рахунок поєднання високої корисності, внаслідок диференціації товару, з низькою ціною.

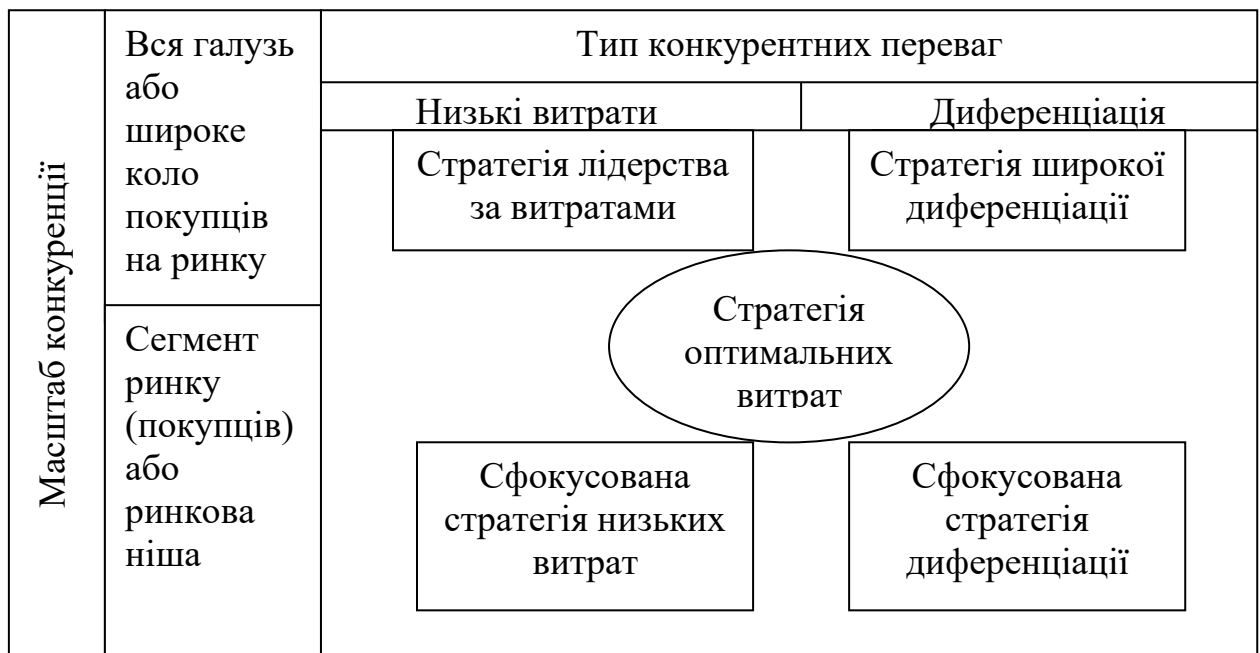

Рис.1.3 – Основні види конкурентних стратегій за Портером

Побудовано автором з використанням [6, 62]

Стратегія ринкової ніші або фокусування у свою чергу поділяється на стратегії: сфокусована стратегія низьких витрат - орієнтується на вузьку ринкову нішу споживачів, де підприємство випереджає своїх конкурентів за рахунок більш низьких витрат виробництва; сфокусована стратегія диференціації - орієнтується на вузьку ринкову нішу споживачів, яких підприємство забезпечує диференційованими товарами та послугами, що найбільш відповідають їх потребам та смаку.

Сучасний розвиток теорії стратегічного управління доповнює підхід М. Портера такими напрямками, як інноваційна стратегія, стратегія синергії та стратегія швидкого реагування на зміни ринку. Інноваційна стратегія

ґрунтується на системному впровадженні нових технологій, продуктів і управлінських рішень, що дозволяє підприємству формувати випереджальні конкурентні переваги. Стратегія синергії передбачає отримання додаткового ефекту від узгодженого функціонування всіх елементів підприємства, коли спільний результат перевищує суму окремих ефектів підрозділів [10, с. 41].

Види конкурентних переваг можуть бути класифіковані за різними критеріями. За джерелом формування вони поділяються на внутрішні та зовнішні. Внутрішні конкурентні переваги формуються внаслідок ефективного використання ресурсів підприємства, удосконалення технологій, підвищення продуктивності праці та розвитку управлінських систем. Зовнішні переваги пов'язані з особливостями ринкового середовища, такими як вигідне географічне розташування, доступ до ресурсів, рівень конкуренції в галузі або особливості споживчого попиту.

За рівнем стійкості конкурентні переваги поділяються на короткострокові та довгострокові. Короткострокові переваги швидко змінюються під впливом ринкових умов, тоді як довгострокові базуються на складно відтворюваних факторах, таких як технологічні інновації, патенти, бренд або унікальні компетенції персоналу [23, с. 52].

За характером формування конкурентні переваги можуть бути ціновими та неціновими. Цінові переваги пов'язані зі здатністю підприємства пропонувати нижчі ціни завдяки зниженню витрат, тоді як нецінові базуються на якості, інноваційності, сервісі та брендовій складовій.

Формування конкурентних переваг є складним багаторівневим процесом, який залежить від взаємодії внутрішніх та зовнішніх факторів. До внутрішніх факторів належать ресурсний потенціал підприємства, рівень технологічного розвитку, ефективність управління, кадровий потенціал, інноваційна активність та організаційна структура. Зовнішні фактори включають рівень конкуренції в галузі, стан ринкового попиту, макроекономічні умови, державне регулювання, темпи технологічного розвитку та глобалізаційні процеси.

Особливе значення у формуванні конкурентних переваг має орієнтація на споживача. У сучасних умовах саме споживач визначає цінність товару, тому підприємство повинно забезпечити відповідність своєї пропозиції його потребам і очікуванням. Це вимагає постійного аналізу ринку, дослідження поведінки споживачів та адаптації продукції до змін попиту [30, с. 116].

Важливою характеристикою конкурентних переваг є їх динамічність. Вони не є сталими та потребують постійного оновлення під впливом змін зовнішнього середовища. Підприємства, які не здатні адаптувати свої переваги до нових умов, поступово втрачають конкурентні позиції.

Не менш важливим є фактор складності копіювання конкурентних переваг. Найбільш стійкими є ті переваги, які базуються на унікальних знаннях, технологіях, корпоративній культурі та бренді. Такі переваги важко відтворити конкурентам, що забезпечує їх довготривалу ефективність.

Таким чином, конкурентні переваги є результатом складної взаємодії ресурсів, стратегічних рішень та зовнішнього середовища. Їх формування потребує системного підходу, який поєднує аналіз ринку, розвиток внутрішнього потенціалу підприємства та реалізацію ефективної конкурентної стратегії. У сучасних умовах саме здатність підприємства формувати, підтримувати та оновлювати свої конкурентні переваги визначає його довгострокову життєздатність та успішність на ринку.

1.3. Методичні підходи до розробки конкурентної стратегії підприємства

Розробка конкурентної стратегії підприємства є складним, багаторівневим та безперервним процесом, який охоплює аналітичні, планові та управлінські дії, спрямовані на формування та реалізацію довгострокових конкурентних переваг у змінному ринковому середовищі. У сучасних умовах посилення конкуренції, глобалізації економічних процесів та прискорення технологічних змін конкурентна стратегія виступає не лише інструментом

досягнення ринкових цілей, але й ключовим елементом загальної системи стратегічного управління підприємством.

Методичні підходи до розробки конкурентної стратегії базуються на системному аналізі як внутрішнього, так і зовнішнього середовища підприємства. При цьому стратегічне управління передбачає необхідність інтеграції різних аналітичних інструментів, які дозволяють сформулювати обґрунтовану модель конкурентної поведінки підприємства. Важливою передумовою ефективної розробки стратегії є усвідомлення поточного ринкового становища підприємства, рівня його конкурентоспроможності та потенціалу розвитку.

Першим етапом методичного процесу є стратегічний аналіз внутрішнього середовища підприємства. Він передбачає оцінку ресурсного потенціалу, виробничих можливостей, фінансового стану, кадрового забезпечення, рівня технологічного розвитку та ефективності управлінських процесів. Особлива увага приділяється виявленню сильних і слабких сторін підприємства, оскільки саме вони формують основу для подальшого вибору стратегічного напрямку. Сильні сторони можуть бути використані як базис для формування конкурентних переваг, тоді як слабкі сторони визначають обмеження та ризики стратегічного розвитку [26, с. 141].

Паралельно здійснюється аналіз зовнішнього середовища, який охоплює дослідження ринкової кон'юнктури, конкурентного середовища, поведінки споживачів, діяльності постачальників, а також впливу макроекономічних, політичних, соціальних та технологічних факторів. Такий аналіз дозволяє визначити можливості та загрози, що формуються у зовнішньому середовищі, та оцінити ступінь їх впливу на діяльність підприємства.

Одним із найбільш поширених методичних інструментів стратегічного аналізу є SWOT-аналіз, який забезпечує комплексне поєднання внутрішніх і зовнішніх факторів. Його використання дозволяє сформулювати стратегічні альтернативи на основі зіставлення сильних і слабких сторін підприємства з

можливостями та загрозами ринку. SWOT-аналіз є базовим інструментом, оскільки забезпечує первинну структурування стратегічної інформації та створює основу для подальшого вибору конкурентної стратегії.

Важливе місце у методичному забезпеченні розробки конкурентної стратегії займає модель п'яти конкурентних сил М. Портера [62]. Даний підхід дозволяє оцінити рівень конкуренції в галузі та визначити ключові фактори, що впливають на прибутковість і конкурентну позицію підприємства. До таких сил належать загроза появи нових конкурентів, загроза товарів-замінників, ринкова влада постачальників, ринкова влада споживачів та рівень внутрішньогалузевої конкуренції. Аналіз цих факторів дає можливість підприємству визначити ступінь привабливості галузі та сформуванню адекватну конкурентну поведінку.

Крім того, важливим методичним інструментом є аналіз ланцюга створення цінності, який дозволяє розглядати діяльність підприємства як сукупність взаємопов'язаних процесів, що формують кінцеву споживчу цінність. Даний підхід передбачає поділ діяльності підприємства на основні та допоміжні процеси, з метою виявлення тих ланок, які забезпечують найбільшу додану вартість або, навпаки, формують надлишкові витрати. Це створює можливості для оптимізації витрат, підвищення ефективності та формування конкурентних переваг на основі або цінового лідерства, або диференціації продукції [50, с. 322].

Не менш важливим є ресурсний підхід до формування конкурентної стратегії, який передбачає аналіз внутрішніх стратегічних ресурсів підприємства. Відповідно до цього підходу, основним джерелом конкурентних переваг виступають унікальні ресурси та ключові компетенції, які характеризуються цінністю, рідкістю, складністю копіювання та незамінністю. Саме на основі таких ресурсів підприємство може формувати довгострокові конкурентні переваги, які важко відтворити конкурентам.

У процесі розробки конкурентної стратегії важливу роль відіграє формування стратегічних альтернатив. На цьому етапі підприємство визначає

можливі варіанти конкурентної поведінки, які можуть включати різні підходи до досягнення ринкових цілей. Найбільш відомою є класифікація конкурентних стратегій, запропонована М. Портером, яка включає стратегію лідерства за витратами, стратегію диференціації та стратегію фокусування.

Стратегія лідерства за витратами передбачає досягнення мінімального рівня витрат у галузі шляхом підвищення операційної ефективності, масштабування виробництва, впровадження ресурсозберігаючих технологій та оптимізації всіх бізнес-процесів. Основною метою цієї стратегії є забезпечення можливості пропонувати продукцію за нижчими цінами, ніж у конкурентів, що дозволяє підприємству розширювати ринкову частку та підвищувати конкурентоспроможність [45].

Стратегія диференціації базується на створенні унікальної пропозиції, яка має високу споживчу цінність та відрізняється від продукції конкурентів. Диференціація може досягатися через підвищення якості продукції, інноваційність, особливий дизайн, розвинену систему сервісу, брендову політику або індивідуалізацію товару. Така стратегія дозволяє підприємству формувати лояльність споживачів і встановлювати більш високий рівень цін.

Стратегія фокусування передбачає концентрацію ресурсів підприємства на окремому сегменті ринку або вузькій групі споживачів. В межах цієї стратегії підприємство може реалізовувати як цінове лідерство, так і диференціацію, але лише в межах визначеного сегмента. Такий підхід дозволяє більш глибоко вивчати потреби цільової аудиторії та ефективніше задовольняти їх, що формує стійкі конкурентні переваги.

Сучасні методичні підходи до формування конкурентної стратегії також передбачають врахування інноваційного розвитку підприємства. Інноваційний підхід базується на безперервному впровадженні нових технологій, продуктів, управлінських та організаційних рішень. Інновації виступають ключовим фактором забезпечення конкурентних переваг, оскільки дозволяють підприємству не лише адаптуватися до змін зовнішнього середовища, але й формувати його [18, с. 68].

Важливим методичним підходом є також концепція стратегічної гнучкості, яка передбачає здатність підприємства оперативно реагувати на зміни ринкових умов. У межах цього підходу стратегія розглядається як адаптивна система управлінських рішень, що може коригуватися залежно від змін конкурентного середовища, технологічного розвитку або споживчих уподобань. Це особливо важливо в умовах високої невизначеності та динамічності сучасних ринків [24, с. 154].

Окрему увагу слід приділити процесу оцінки та вибору конкурентної стратегії. На цьому етапі здійснюється порівняння сформованих стратегічних альтернатив за низкою критеріїв, таких як очікувана ефективність, рівень ризику, ресурсна забезпеченість, відповідність зовнішньому середовищу та стратегічним цілям підприємства. Важливим є також врахування часових параметрів реалізації стратегії та її здатності забезпечити довгострокові конкурентні переваги.

Завершальним етапом методичного процесу є впровадження обраної стратегії та контроль її реалізації. На цьому етапі здійснюється організація виконання стратегічних рішень, розподіл ресурсів, формування системи мотивації персоналу та встановлення механізмів контролю. Ефективність реалізації стратегії значною мірою залежить від узгодженості дій усіх структурних підрозділів підприємства та здатності менеджменту забезпечити адаптацію до змін зовнішнього середовища.

Таким чином, методичні підходи до розробки конкурентної стратегії підприємства є комплексною системою взаємопов'язаних аналітичних і управлінських інструментів, які забезпечують формування обґрунтованих стратегічних рішень. Їх поєднання дозволяє підприємству ефективно використовувати власний потенціал, враховувати вплив зовнішнього середовища та формувати стійкі конкурентні переваги, що є основою довгострокового розвитку в умовах ринкової конкуренції.

Висновки до розділу 1

1. У процесі дослідження встановлено, що у сучасних умовах діяльність підприємств відбувається в середовищі посиленої конкуренції, високої динамічності змін та зростання вимог споживачів. Це зумовлює необхідність постійного формування, розвитку та оновлення конкурентних переваг як ключового чинника забезпечення стійкого розвитку підприємства.

2. Теоретичні засади конкурентних переваг сформувалися у результаті тривалого розвитку економічної думки та еволюції теорій конкуренції. Дослідження показало, що сучасне розуміння конкурентних переваг є результатом інтеграції класичних, неокласичних та сучасних наукових підходів, які поступово сформували цілісну концепцію стратегічного управління підприємством.

3. Конкурентні переваги є базовою категорією стратегічного управління, оскільки вони безпосередньо впливають на формування та реалізацію стратегій розвитку підприємства. Основою їх формування виступають унікальні ресурси, компетенції та здатність підприємства ефективно задовольняти потреби споживачів шляхом створення більшої споживчої цінності порівняно з конкурентами.

4. Існують два основні методологічні підходи до пояснення природи конкурентних переваг: ринковий та ресурсний. Ринковий підхід акцентує увагу на впливі зовнішнього середовища та конкурентних сил, тоді як ресурсний підхід визначає внутрішній потенціал підприємства як ключове джерело довгострокових конкурентних переваг.

5. Аналіз видів конкурентних стратегій за М. Портером дозволив встановити, що базовими стратегічними напрямками є лідерство за витратами, диференціація продукції та фокусування на ринковому сегменті. Додатково сучасна практика управління доповнює ці підходи інноваційною стратегією, стратегією оптимальних витрат та стратегією синергії, що розширює можливості підприємств у конкурентній боротьбі.

6. Дослідження факторів формування конкурентних переваг показало, що вони мають комплексний характер і включають внутрішні та зовнішні детермінанти. До внутрішніх належать ресурсний потенціал, технологічний рівень, кадрові та управлінські можливості підприємства, тоді як зовнішні фактори охоплюють рівень конкуренції, стан ринку, державне регулювання та макроекономічні умови. Особливе значення має орієнтація на споживача, інноваційність та складність копіювання переваг.

7. Встановлено, що розробка конкурентної стратегії підприємства є системним та поетапним процесом, який включає аналіз внутрішнього і зовнішнього середовища, використання сучасних аналітичних інструментів (SWOT-аналіз, модель п'яти сил М. Портера, аналіз ланцюга цінності), формування стратегічних альтернатив, вибір оптимальної стратегії та контроль її реалізації. Ефективність цього процесу визначається здатністю підприємства адаптуватися до змін ринкового середовища та забезпечувати довгострокові конкурентні переваги.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ СЕРЕДОВИЩА ТА ОЦІНКА КОНКУРЕНТНОГО СТАНУ ТОВ «МИКОЛАЇВСЬКИЙ ХЛІБЗАВОД № 1»

2.1. Загальна характеристика та аналіз внутрішнього середовища підприємства

ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є одним із провідних виробників хлібобулочної та кондитерської продукції в регіоні, яке здійснює постачання своєї продукції як на локальний, так і на міжрегіональні ринки України. Основною метою його діяльності є забезпечення споживачів якісною, безпечною та доступною продукцією щоденного попиту.

Підприємство пропонує своїм партнерам широкий асортимент продукції, до якого входять хлібобулочні, здобні та кондитерські вироби. Значна увага приділяється також розробці продукції за індивідуальними замовленнями, що дозволяє враховувати специфічні потреби клієнтів та формувати гнучку товарну політику.

Важливою складовою діяльності підприємства є розвинена система логістики, яка забезпечує постачання продукції до Миколаївської, Херсонської, Одеської та інших областей України. Це дозволяє підприємству розширювати ринки збуту та підтримувати стабільні партнерські відносини з торговельними мережами і дистриб'юторами. Окремо варто відзначити вигідні умови співпраці та надання маркетингової підтримки партнерам, що підвищує конкурентоспроможність підприємства на ринку.

Конкурентні переваги підприємства базуються на поєднанні інноваційного підходу та високих стандартів якості. Зокрема, у виробництві використовуються інноваційні рецептури та виключно натуральні складники без консервантів і генетично модифікованих організмів, що відповідає сучасним вимогам безпечного харчування.

Виробничий процес організовано відповідно до високих стандартів харчової безпеки. На підприємстві впроваджено систему управління безпечністю харчових продуктів, а також ефективну систему управління якістю, що забезпечує контроль на всіх етапах виробництва.

Суттєвим елементом системи якості є наявність атестованої технологічної лабораторії, яка здійснює контроль сировини, виробничих процесів і готової продукції. Це дозволяє гарантувати стабільний рівень якості та безпечності продукції.

Підприємство оснащене сучасним технологічним обладнанням для випікання та пакування хлібобулочних виробів, що сприяє підвищенню ефективності виробництва та збереженню споживчих властивостей продукції.

Важливою конкурентною перевагою є також сформована позитивна репутація на ринку та високий рівень довіри споживачів. Продукція підприємства добре відома серед населення Миколаєва, що підтверджується стабільним попитом та лояльністю споживачів, які асоціюють її з якістю та традиційним смаком.

Таким чином, ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» характеризується як сучасне підприємство харчової промисловості, яке поєднує широкий асортимент продукції, інноваційні технології виробництва, високі стандарти якості та розвинену систему збуту, що забезпечує його стійкі конкурентні позиції на ринку.

Вищий орган товариства - Загальні збори акціонерів, які скликаються не рідше одного разу на рік. Орган управління товариства - Спостережна рада, яка представляє інтереси акціонерів у перервах між проведенням Загальних зборів та контролює і регулює діяльність Правління Товариства. Обирається загальними зборами акціонерів з числа акціонерів строком на п'ять років у кількості 5 осіб. Спостережна рада на першому засіданні обирає зі свого складу Голову та секретаря. Виконавчий орган товариства - Правління Товариства, який здійснює керівництво його поточною

діяльністю. Голова Правління обирається (призначається) Загальними зборами Товариства строком на п'ять років. Персональний склад Правління Товариства затверджується загальними зборами за поданням Голови Правління. Правління Товариства складається з семи осіб, до складу Правління Товариства входять: Голова Правління, перший заступник Голови Правління, заступник Голови Правління, Головний бухгалтер і члени Правління. Контролюючий орган Товариства - Ревізійна комісія. Голова і члени ревізійної комісії обираються загальними зборами акціонерів з числа акціонерів у кількості трьох осіб терміном на п'ять років.

Середньооблікова чисельність штатних працівників у 2024 р. склала 814 осіб. Амортизація основних засобів проводиться з використанням податкового методу. Доход від реалізації продукції визначається відповідно методу нарахувань. Основними напрямками діяльності Товариства є виробництво хліба, хлібобулочних, кондитерських, сухарних, бараночних, макаронних виробів та їх реалізація через торговельну мережу.

Основними ринками збуту є м. Миколаїв та Миколаївська область. Основними клієнтами є торговельні підприємства. Конкурентами є приватні підприємства м. Миколаєва, що виробляють аналогічну продукцію. Кондитерські вироби масово завозяться із Одеси, Запоріжжя, Києва, Кривого Рогу. Протягом 2023-2024 рр. підприємством було проведено наступні роботи:

- по цеху №1 ремонт будівлі адміністративного корпусу, будівництво складу з підвальним приміщенням для магазину; ремонт лінії соломки.
- по цеху №2 ремонт лінії хлібобулочних виробів, ремонт будівлі цеху, будівництво котельні, реконструкція лінії №3 під випуск батона.
- по цеху №3 переустрій м'якої кривлі цеху, магазину, гаражів; капітальний ремонт та реконструкція технологічної лінії по виробництву батона.

Загальна виробнича потужність підприємства складає 120 т хліба та хлібобулочних виробів на добу. Але у середньому потужність використовується на 40% через велику конкуренцію на ринку збуту.

Основною метою діяльності підприємства є забезпечення лідируючого положення на ринку хліба, хлібобулочних та кондитерських виробів, досягнення стабільного фінансового благополуччя, яке буде досягтися за рахунок:

- укріплення та розширення ринку збуту продукції;
- збільшення обсягів реалізації продукції шляхом побудови взаємовигідних партнерських відносин між підприємством та покупцями продукції;
- підвищення якості продукції;
- перегляд асортименту продукції з метою зняття з виробництва збиткових видів продукції та збільшення виробництва прибуткових;
- постійно проводити роботу над зниженням витрат на виробництво.

Таблиця 2.1 – Обсяги виробництва та виручка ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» у 2024 р. за видами продукції

Найменування продукції	Обсяг виробництв, т	Обсяг виробництва у грошовому виразі (у діючих цінах) (тис грн)	Чистий дохід (виручка) від реалізації за звітний період, млн.грн.
Хлібобулочні вироби	17 046	47 907,4	39 936,2
Кондитерські вироби	118	1 474,94	1 215,48
Інші товари (послуги)	0	123,685	103,30
Усього	17164	49506,03	41254,98

З табл. 2.1 видно, що обсяг виробництва хлібобулочних виробів у натуральних одиницях в 2024 р. становив 17046 т, а у грошовому виразі –

47907,4 тис грн. Чистий дохід ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» від хлібобулочних виробів дорівнював 39936,2 тис грн.

Обсяг виробництва кондитерських виробів у натуральних одиницях становить 118 т, або у грошовому виразі – 1474,94 тис грн. Чистий дохід ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» від кондитерських виробів дорівнював 1215,48 тис грн.

Для визначення результативності управління підприємством у 2024р. нами було проаналізовано баланс ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». З цією метою було розглянуто статті активу та пасиву порівняльного аналітичного балансу, питома вага абсолютних величин на кінець 2023 р. і кінець 2024 р., а також зміни в абсолютних величинах, у питомій вазі, у відсотках до величини на кінець 2024 р. та у відсотків до зміни підсумку балансу.

Також було оцінено стан запасів готової продукції та сировини і матеріалів, фінансову стійкість та структуру кредиторської заборгованості.

Таблиця 2.2 – Порівняльний аналітичний баланс стану запасів ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» за 2024 р.

Пасив	Абсолютні величини, тис грн		Питома вага, %		Зміни			
	31.12. 2023р.	31.12. 2024р.	31.12. 2023р.	31.12. 2024р.	в абсолют, величин, тис грн.	у питомій вазі	у % до величин. на початок періоду	у % до зміни підсумку балансу
Виробничі запаси	2450,60	2337,40	83,73	78,25	-113,20	-5,48	-4,62	-187,73
Готова продукція	93,70	58,00	3,20	1,94	-35,70	-1,26	-38,10	-59,20
Товари	382,30	591,50	13,07	19,81	209,20	6,74	54,72	346,93
Запаси	2926,60	2986,90	100,00	100,00	60,30	0,00	2,06	100,00

За даними табл. 2.2 можемо зробити наступні висновки. За звітний рік майно ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» зменшилось і становить 14420,6 тис грн Така зміна обумовлена зменшенням оборотних активів і становить

5802,9 тис грн. Інші показники збільшилися, але не суттєво. У питомій вазі також видно, що ця зміна обумовлена зменшенням оборотних активів на 2,90%, при збільшенні необоротних активів на 2,91%.

Зменшення оборотних активів обумовлене зменшенням дебіторської заборгованості на товари та послуги. У відсотках до зміни балансу видно зменшення необоротних активів на 41,36%, а також витрати майбутніх періодів на 0,210%. У той час як оборотні активи збільшилися на 141,57%.

За звітний рік майно ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» зменшилось на 428 тис грн. і становить 14420,6 тис грн. Така зміна обумовлена зменшенням власного капіталу на 428,00 тис грн. та зменшенням довгострокових зобов'язань на 1017 тис грн. Інші показники збільшилися, але не суттєво. У питомій вазі також видно, що ця зміна обумовлена зменшенням довгострокових зобов'язань також і не суттєвим зменшенням поточних зобов'язань, конкретніше кредиторської заборгованості на 1,31% та поточних зобов'язань за розрахунками на 1,90%. У % до зміни балансу видно зменшення поточних зобов'язань 372,79%.

На підставі даних показників фінансової стійкості (табл. 2.3) можна зробити такі аналітичні висновки: у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» відбулося зменшення джерел власних засобів на кінець періоду в порівнянні на початок періоду на 1006,2 тис грн.; також видно зменшення наявності власних оборотних засобів на 1183,20 тис грн., а довгострокових кредитів та залучених засобів на 1016,9 тис грн. та короткострокових кредитів та зобов'язань на 721,3 тис грн.

З табл. 2.3 видно зменшення загальної величини основних джерел формування запасів на 2921,4 тис грн. У той час як загальна величина запасів збільшилася на 60,3грн. Видно нестачу власних оборотних засобів на 1243,5 тис грн; нестача власних і довгострокових залучених джерел формування запасів і витрат на 2260,4 тис грн.; нестача загальної величини основних джерел формування запасів і витрат 2981,7 тис грн.

Таблиця 2.3 – Показники фінансової стійкості ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» за 2023-2023 р.р.

Показник	2023 р.	2024 р.	Зміна (+,-)
1. Джерела власних засобів за мінусом іммобілізації	9749,50	8743,30	-1006,20
2. Основні засоби та ін.	8431,00	8608,00	177,00
3. Наявність власних оборотних засобів (1-2)	1318,50	135,30	-1183,20
4. Довгострокові кредити та залучені засоби	2200,00	1183,	-1016,90
5. Наявність власних засобів і довгострокових джерел формування запасів і витрат (3 + 4)	3518,50	1318,40	-2200,10
6. Короткострокові кредити та зобов'язання	2200,00	1478,70	-721,30
7. Загальна величина основних джерел формування запасів (5 + 6)	5718,50	2797,10	-2921,40
8. Загальна величина запасів	2926,60	2986,90	60,30
9. Надлишок (+) або нестаток (-) власних оборотних засобів (3 - 8)	-1608,10	-2851,60	-1243,50
10. Надлишок (+) або нестаток (-) власних і довгострокових залучених джерел формування запасів і витрат (5 - 8)	591,90	-1668,50	-2260,40
11. Надлишок (+) або нестача (-) загальної величини основних джерел формування запасів і витрат (7 - 8)	2791,90	-189,80	-2981,70
12. Тримірний показник фінансової ситуації (ряд. 9, ряд. 10, ряд. 11)	(0, 1, 1)	(0,0,0)	

Аналіз складу і структури кредиторської заборгованості ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» наведено у табл. 2.4.

Під час розгляду таблиці 2.4 можна зробити такі аналітичні висновки: у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги та поточні зобов'язання за розрахунками на кінець звітного періоду зменшилися і їх зміна у сумі становить 2156,3 тис. грн., що у питомій вазі становить -47,58 %. Також у сумі видно зменшення з одержаних авансів на 87,4, тис. грн., що у питомій вазі становить 2,00%. Всього зміна у сумі становить - 1491,6 тис. грн.

Таблиця 2.4 – Аналіз складу і структури кредиторської заборгованості ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» за 2023-2024 р. р.

Розрахунки з кредиторями	2023 р.		2024 р.		Зміна	
	тис. грн.	питома вага, %	тис. грн.	питома вага, %	у сумі, тис. грн	у питомій вазі, %
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	1861,70	64,45	10,30	0,74	-1851,40	-63,71
Поточні зобов'язання за розрахунками	1027,00	35,55	722,10	51,69	-304,90	16,13
— з одержаних авансів	115,10	3,98	27,70	1,98	-87,40	-2,00
— з бюджетом	7,20	0,25	64,40	4,61	57,20	4,36
— з позабюджетних платежів	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— зі страхування	224,10	7,76	268,50	19,22	44,40	11,46
— з оплати праці	613,10	21,22	664,70	47,58	51,60	26,35
— з учасниками	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Інші поточні зобов'язання	67,50	2,34	361,50	25,88	294,00	23,54
Усього	2888,70	100,00	397,10	100,00	-1491,60	0

У табл. 2.5. наведено показники оборотних активів ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» .

Таблиця 2.5 – Показники оборотних активів ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1»

Показники	2023 р.	2024 р.	Абсолютне відхилення
Виручка від реалізації, тис. грн.	49506,00	50561,70	1055,70
Середній залишок оборотних активів, тис. грн.	1007,30	983,10	-24,20
Тривалість обороту, дні (ряд. 2 x 360 : ряд. 1)	7,40	7,10	-0,30
Ододенний оборот, тис. грн.	135,63	138,53	2,90
Середня дебіторська заборгованість, тис. грн.	2788,30	2012,40	-775,90
Тривалість обороту дебіт, заборгован., дні	20,60	14,50	-6,03
Середня кредиторська заборгованість, тис. грн.	4494,20	2899,00	-1595,20
Грошові засоби, тис. грн.	769,50	748,90	-20,60
Тривалість обороту кредит, заборгован., дні	33,10	20,90	-12,21

Під час розгляду таблиці 2.5 показники оборотних активів можна зробити такі аналітичні висновки: тривалість обороту кредиторської заборгованості зменшилася на 12 дн., її зменшенню сприяли зменшення

середнього залишку оборотних активів на 24,2 тис. грн.; тривалості обороту на 0,3 дн.; середньої дебіторської заборгованості на 775,9 грн.; середньої кредиторської заборгованості 1595,2 грн. та грошових запасів на 20,6 грн.

2.2. Аналіз споживчого ринку та поведінки споживачів хлібобулочних виробів

Аналіз споживчого ринку є важливою складовою дослідження зовнішнього середовища підприємства, оскільки саме споживачі формують попит на продукцію та визначають рівень її конкурентоспроможності. Поведінка споживачів безпосередньо впливає на обсяги реалізації хлібобулочних виробів, формування асортименту та цінову політику підприємства. У сучасних умовах підприємства харчової промисловості змушені постійно досліджувати вподобання споживачів для забезпечення стабільного попиту та підвищення своєї конкурентної позиції на ринку.

З цією метою було проведено маркетингову оцінку миколаївського ринку хліба. Опитування проводилося серед миколаївців у віці від 18 років до 65 років, які найбільш часто купують хлібобулочні вироби для своєї родини. Вибірка, що включає у себе 200 домогосподарств, є репрезентативною за статтю, віком та району проживання респондентів.

Як показали результати опитування (табл. 2.6), у більшості домогосподарств основними покупцями хлібобулочних виробів є жінки - це відзначили 73% опитаних.

Головним критерієм при виборі хліба та хлібобулочних виробів є свіжість продукції - так відповіли 71,1% респондентів. Також при купівлі споживачі орієнтуються на смак і зовнішній вигляд виробу - вони важливі для відповідно 33,9 та 28,4% опитаних.

Таблиця 2.6 – Критерії вибору хлібобулочних виробів споживачами

Критерії	% від кількості опитаних	% від кількості відповідей
Свіжість	41,3	71,1
Смак	19,7	33,9
Зовнішній вигляд	16,5	28,4
Вартість	5,2	9,0
Марка виробника	3,3	5,8
М'якість	3,0	5,1
Якість	1,7	3,0
Сорт	1,1	1,9
Інше	6,1	11,0
Не має значення	1,1	1,9
Не змогли відповісти	1,0	1,6
Всього	100	172,3

У процесі дослідження було здійснено аналіз рівня впізнаваності торгових марок виробників хлібобулочних виробів. Питання щодо знання марок ставилося у відкритій формі, без підказок, що дозволило отримати більш об'єктивні результати щодо спонтанної обізнаності споживачів. Респондентам пропонувалося самостійно назвати торгові марки, які вони знають або зустрічали у торговельних мережах. Високий рівень впізнаваності свідчить про значну ідентифікацію торгової марки з відповідною категорією продукції, у даному випадку – хлібобулочними виробами.

Як показали результати опитування (табл. 2.7), найбільшою популярністю у жителів Миколаєва користуються хліб і батон, що випускаються ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» - цей бренд відзначили 32,7% опитаних. На другому місці торговельна марка «Рум'яний хліб» з показником 29,9% відповідей. Третю позицію займає ТОВ «Миколаївський

Таблиця 2.7 – Переваги споживачів відносно хліба та хлібобулочних виробів різних виробників

Виробник	% від кількості опитаних	% від кількості відповідей
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»	32,7	39,1
«Рум'яний хліб»	29,9	31,0
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №4»	21,1	24,6
ТОВ «Терновський хлібзавод»	7,7	22,5
Не змогли відповісти	8,6	21,8
Всього	100	139,0

хлібозавод №4» - її відзначили 21,1% опитаних. Четвертий рядок у рейтингу знання виробників АФ ТОВ “Хетеко” – знайомі 7,7% учасників опитування. Майже 8,6% респондентів не змогли назвати марку виробника хлібобулочних виробів.

Дослідження дозволило проаналізувати не тільки популярність виробників хлібобулочних виробів, але і лояльність споживачів по відношенню до того чи іншого бренду. У зв'язку з невисокою рекламною активністю учасників ринку показник популярності певної марки несуттєво перевищує показник лояльності.

Так, продукцію ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» , яка має показник популярності 32,7%, за останній місяць купували 36,1% опитаних (табл. 2.9). «Рум'яний хліб» при показнику знання 29,9 %, має показник лояльності 31,0%, а марка «Миколаївський хлібозавод №4» - відповідно 21,1% і 24,6%. На питання про те, хлібобулочні вироби якого виробника респонденти купували за останній місяць, не змогли відповісти 8,6%

учасників опитування. Це свідчить про нежорстку прихильності цих покупців до певних брендів.

Аналіз результатів проведеного опитування свідчить, що марка виробника (торгова марка/бренд) відіграє суттєву роль у процесі вибору хлібобулочних виробів споживачами. Значна частина респондентів демонструє прихильність до конкретних брендів і виявляє готовність змінювати торгову точку з метою придбання продукції улюбленої марки, що підтверджує наявність споживчої лояльності та впливу брендової складової на поведінку покупців.

У табл. 2.8 наведено прихильність споживачів хлібобулочних виробів до виробника.

Таблиця 2.8 – Прихильність споживачів хлібобулочних виробів до виробника

Виробник	% від кількості опитаних
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»	27,8
«Рум'яний хліб»	22,1
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №4»	19,5
ТОВ «Терновський хлібозавод»	6,6
Інші	5
Не мають переваг	14,5
Не змогли відповісти	4,5
Всього	100

У результаті дослідження була проаналізована прихильність споживачів до певної марки. При цьому респондентам ставили запитання про те, продукцію якої марки вони воліють купувати.

Найбільша кількість прихильників має бренд «Миколаївський хлібозавод №1» - його обирають 27,8% опитаних (табл. 2.8). Хлібобулочні вироби «Рум'яний хліб» та «Миколаївський хлібозавод №4» воліють відповідно 22,1%

та 19,5% опитаних. Продукція ТОВ «Терновський хлібзавод» користується попитом у 6,6% опитаних. Інші марки набрали не більше 5% голосів разом.

Таблиця 2.9 – Дії респондентів при відсутності хлібобулочних виробів потрібної марки у місці продажу

Дії респондента	% від кількості опитаних
Придбають продукцію будь-якого іншого виробника	48,7
Підуть в інший магазин	19,4
Виберуть продукцію альтернативної марки	21,1
Альтернативний виробник:	
ТОВ «Миколаївський хлібзавод №1»	9
«Рум'яний хліб»	6,1
ТОВ «Миколаївський хлібзавод №4»	5,1
ТОВ «Терновський хлібзавод»	0,9
Не змогли відповісти	10,8
Всього	100,00

При відсутності хлібобулочних виробів потрібної марки 48,7% опитаних придбають продукцію будь-якого іншого виробника (табл. 2.9). Стійку прихильність певного бренду виявляють 19,4% опитаних - за відсутності продукції улюбленої марки в торговій точці вони підуть в інший супермаркет. На частку покупців, які у даній ситуації виберуть альтернативну марку, припадає 21,1% відповідей. Причому хлібобулочні вироби ТОВ «Миколаївський хлібзавод №1» куплять 9% респондентів, а продукцію марки «Рум'яний хліб» та «Миколаївський хлібзавод №4» - відповідно 6,1 і 5,1% опитаних. Це та група потенційних покупців, за рахунок якої гравці ринку можуть підвищувати лояльність марки. Не змогли відповісти на поставлене питання 10,8% респондентів.

Розглянемо дані альтернативного вибору для кожної з трьох марок-лідерів: «Миколаївський хлібозавод №1», «Рум'яний хліб», «Миколаївський хлібозавод №4».

Бренд «Миколаївський хлібозавод №1» має 27,0% стійких прихильників, тобто тих любителів цієї марки, хто будуть шукати її в іншій торговельній точці. Приблизно такий же показник - 26,6% - має продукція «Рум'яний хліб». Частка стійких прихильників марки «Миколаївський хлібозавод №4» трохи нижча - вона становить 18,1% опитаних.

При відсутності улюбленої марки у супермаркеті 4,2% прихильників бренду «Миколаївський хлібозавод №1» зроблять альтернативний вибір на користь марки «Рум'яний хліб». Також «Рум'яний хліб» у даній ситуації виберуть 4,7% прихильників продукції «Миколаївський хлібозавод №4», а 9,4% таких респондентів віддадуть перевагу марці ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». Продукцію будь-якого іншого виробника придбають 60,6% прихильників марки «Миколаївський хлібозавод №1» і 53% «Рум'яний хліб» прихильників. У продукції марки «Миколаївський хлібозавод №4» цей показник майже в два рази нижче - 32,3%. Крім того, досить велика частка любителів хлібобулочних виробів «Миколаївський хлібозавод №4» - 36,1% - не змогли відповісти на поставлене запитання.

Показники популярності торгових марок та рівня споживчої лояльності у різних районах м. Миколаєва суттєво відрізняються від узагальнених даних по місту в цілому. Це зумовлено, зокрема, недостатнім рівнем рекламно-комунікаційного просування у даному сегменті ринку, внаслідок чого формування впізнаваності та лояльності споживачів значною мірою залежить від представленості продукції у роздрібних торговельних точках. Таким чином, загальноміські показники відображають лише загальну тенденцію розвитку ринку, тоді як реальна конкурентна боротьба відбувається на рівні окремих районів, де ключову роль відіграє локальна доступність продукції та її присутність у торговельній мережі.

Вивчення теоретичних підходів і практичне опрацювання різних поглядів дозволить підприємству визначитися з вибором моделі оцінки конкурентоспроможності. Комплекс маркетингу-мікс було запропоновано в середині ХХ ст. як провідний інструмент маркетингової стратегії. Найбільш розповсюдженою є модель, яка включає у комплекс «4Р»: продукт, ціну, місце, просування.

Виходячи з попередніх міркувань щодо найважливішого для підприємств харчової промисловості фактора забезпечення конкурентоспроможності – якості продукції, основним елементом комплексу для них повинен стати товар-мікс. У цьому плані його слід розглядати як сукупність заходів, що забезпечують підприємству просування своєї продукції на певному цільовому ринку.

Як відомо, товар-мікс характеризується широтою (кількість товарних позицій), довжиною (загальна кількість асортиментних різновидів), глибиною (кількість товарних субпозицій), гармонійністю (сумісність з точки зору виробництва, просування тощо).

На підставі цих характеристик підприємства-виробники споживчих товарів можуть планувати свій розвиток за такими напрямками: необхідно розширяти асортимент, насичувати його за загальною кількістю, впроваджувати нові види товарів, посилювати гармонійність асортименту.

Кожному з оцінюваних показників надається експертна оцінка від 1 до 5 балів. Присвоєння оцінки 1 бал означає слабку конкурентну позицію за певним показником, 5 балів - сильну.

З наведеної інформації в табл. 2.10 можна зробити такі аналізуючі розрахунки концепції «4Р», що конкурентні позиції підприємства ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» слабкі практично за всіма напрямками. За фактором конкурентоспроможності лідером є «Рум'яний хліб» зведена оцінка дорівнює 3,02, у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №4» оцінка нижча на 0,3 бала, а ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» має зведену оцінку 2,43, що нижче від ТОВ «Миколаївський хлібозавод №4» на 0,29 бала. Якщо

Таблиця 2.10 – Оцінка конкурентоспроможності ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» на основі концепції «4Р»

Фактори конкурентоспроможності	Вага	Оцінка конкурентоспроможності					
		«Миколаївський хлібо завод №1»		«Рум'яний хліб»		«Миколаївський хлібо завод №4»	
		Абсолют.	Зведена	Абсолют.	Зведена	Абсолют.	Зведена
«1р» - продукт							
Якість	0,14	3	0,42	5	0,7	4	0,56
Унікальність	0,11	3	0,33	4	0,44	4	0,44
Упаковка	0,11	4	0,44	5	0,55	5	0,55
Надійність	0,1	4	0,4	5	0,5	4	0,4
Товарна марка	0,1	4	0,4	4	0,4	3	0,3
Асортимент	0,07	5	0,35	4	0,28	5	0,35
Економічність	0,03	3	0,09	5	0,15	4	0,12
Сума	0,66	26	2,43	32	3,02	29	2,72
«2Р» - ціна							
Оптова	0,02		0,08				
Роздрібна	0,05	4	0,25	5	0,1	3	0,06
Види знижок	0,03	5	0,09	4	0,2	4	0,2
Умови розрахунків	0,03	3	0,12	4	0,12	4	0,12
		4		5	0,15	3	0,09
Сума	0,12	16	0,54	18	0,57	14	0,47
«3Р» - канали збуту							
Ступінь охоплення ринку	0,04	3	0,12	4	0,16	5	0,2
Регіони збуту	0,03		0,12				
Ефективність збутової мережі	0,04	4	0,12	4	0,12	2	0,06
		3		5	0,2	3	0,12
Сума	0,12	10	0,36	13	0,48	10	0,38
«4Р» - просування на ринку							
Канали реклами	0,04	4	0,16	5	0,2	2	0,08
Бюджет реклами	0,03	3	0,09	4	0,12	3	0,09
Зв'язки з громадськістю	0,03	4	0,12	4	0,12	5	0,15
Сума	0,1	11	0,37	13	0,44	10	0,32
Разом	1		3,7		4,51		3,89

розглядати ціну, то видно, що зведена оцінка найбільша у «Рум'яний хліб» – 0,57, від нього ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» відстає на 0,03 бала, найнижча позиція у ТОВ «Миколаївський хлібо завод №4» – зведена оцінка

дорівнює 0,47 бала. По каналам збуту та просуванню на ринку зведена оцінка ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» нижча, ніж у «Рум'яний хліб» та ТОВ «Миколаївський хлібозавод №4».

2.3. Оцінка конкурентного стану підприємства та SWOT-аналіз

Оцінка конкурентного стану підприємства є важливим етапом стратегічного аналізу, оскільки дозволяє визначити його позиції на ринку, рівень конкурентоспроможності та здатність протидіяти впливу зовнішнього середовища. У сучасних умовах посилення конкуренції та динамічності ринкових процесів особливого значення набуває комплексний підхід до аналізу, який передбачає врахування як внутрішніх характеристик підприємства, так і зовнішніх факторів його функціонування.

В умовах нестійкості зовнішнього оточення, невизначеності та ризику виникає проблема своєчасної адаптації суб'єкта господарювання до зовнішніх змін, причому зовнішнє середовище дуже динамічне. І оскільки процес взаємодії підприємства із зовнішнім середовищем має перманентний характер, то для забезпечення стійкого функціонування підприємства виникає необхідність передбачення його розвитку в довгостроковій перспективі. Прогнозування розвитку підприємства буде сприяти підтримці балансу по відношенню до зовнішнього оточення. Таким чином, проблему успішного функціонування в умовах динамізму зовнішнього оточення може вирішити лише те підприємство, яке має чіткі орієнтири на майбутнє і націлене на пошук довгострокових конкурентних переваг. У сучасному світі безсуперечно доведено, що успіх діяльності підприємства визначається тим, наскільки вдало воно вписується в зовнішнє оточення та пристосовується до нього. З цією метою зарубіжними фірмами використовується система стратегічного аналізу.

У табл. 2.11 наведено оцінку можливостей і загроз зовнішнього середовища ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Таблиця 2.11 – Оцінка можливостей і загроз зовнішнього середовища
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Чинник середовища	Вагомість чинника	Ступінь впливу на організацію	Напрямок впливу (+,-)	Зведений рівень чинника
Макрооточення				
Підвищення купівельної спроможності населення	3	3	+ 1	+ 9
Позитивний вплив зовнішньополітичних акцій	3	3	+ 1	+9
Розширення інноваційного потенціалу галузі	3	2	+ 1	+6
Зростання рівня освіти населення	2	3	+ 1	+6
Посилення міграційних тенденцій	2	2	+ 1	+4
Позитивні зміни в структурі споживання громадян	2	2	+2	+4
Поліпшення ставлення людей до праці	2	2	+ 1	+ 4
Переваги розміщення населення на території країни	2	1	+ 1	+2
Змінюваність орієнтирів державної економічної політики	3	2	-1	-6
Високі темпи технологічних змін у галузі	2	3	-1	-6
Недоліки системи оподаткування	2	2	-1	-4
Нестабільний стан законодавства, яке регулює господарську діяльність	2	2	-1	-4
Незбалансована фінансово-кредитна політика	2	2	-1	-4
Незначний рівень інфляції	2	1	-1	-2
Загальний рівень впливу макрооточення				+ 18
Мезооточення				
Розширення географії надання послуг в Україні та за кордоном	3	3	+ 1	+9
Збільшення кількості споживачів	3	3	+ 1	+9
Підвищення пунктуальності виконання замовлення, зобов'язань	2	2	+ 1	+4
Гарантія якості матеріалів та засобів	2	2	+ 1	+4
Зміцнення позицій наявних у галузі конкурентів	3	3	-1	-9
Розширення діяльності потенційних конкурентів	3	2	-1	-6
Підвищення вартості необхідних запасних частин	2	2	-1	-4
Загальний рівень впливу мезооточення				+7

Ранжування можливостей і загроз зовнішнього середовища ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» . Виявлені у макро- і мезооточенні

можливості та загрози проранговані (табл. 2.11) шляхом призначення оцінки їх вагомості за шкалою: важливе значення – 3, помірне – 2, неістотне –1, а також впливу на товариство: сильний вплив – 3, помірний – 2, слабкий –1, відсутність впливу – 0. Напрямок впливу: позитивний – (+1) і негативний – (-1). Рівень важливості чинника визначається як добуток цих трьох експертних оцінок.

Проведене рангування чинників зовнішнього середовища ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» свідчить, що оточення є досить сприятливим, містить істотні можливості для подальшого його розвитку. Загальна оцінка впливу макрооточення (+18) значно переважає вплив мезооточення (+7), що є наслідком впливу макроекономічних показників на діяльність товариства та незначного рівня конкурентної боротьби на ринку збуту. Серед перелічених чинників негативний вплив справляють: стан законодавства, яке регулює господарську діяльність, та зміцнення позицій галузевих і можлива поява нових конкурентів. Хоча не слід ігнорувати вплив і решти загроз.

Дослідження, маркетингової діяльності. Діяльність товариства на ринку хлібобулочних виробів направлена на пошук шляхів і форм залучення споживачів, швидкого досягнення беззбитковості та виходу на відносно оптимальну величину рентабельності. Мета аналізу полягає в оптимізації обсягу та номенклатури надання послуг товариства для задоволення попиту, максимального використання виробничого потенціалу і досягнення стабільних результатів господарської діяльності.

Аналіз динаміки обсягів реалізованої продукції ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» свідчить, що вони збільшились на 1422,1 тис. грн. або 26,73%. В обсязі доходів товариства значну питому вагу займає надання послуг з подальшою тенденцією до зростання (в попередньому році — 87,73 % , а в звітному — 97,43 %).

З метою узагальнення результатів аналізу внутрішнього та зовнішнього середовища доцільно застосувати SWOT-аналіз, який дозволяє

систематизувати сильні та слабкі сторони підприємства, а також визначити можливості і загрози його розвитку. Використання даного методу сприяє формуванню обґрунтованих управлінських рішень і вибору ефективної конкурентної стратегії.

Таблиця 2.12 – Оцінка сильних і слабких сторін ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Чинник середовища	Вагомість чинника	Вплив на товариство	Напрямок впливу (+,-)	Рівень важливості чинника
Сильні сторони				
Висока якість товару	3	3	+1	+9
Унікальність товару	3	3	+1	+9
Висока конкурентоспроможність товару	3	3	+1	+9
Високий рівень кваліфікації робітників	2	3	+1	+6
Компетентне обслуговування споживачів	2	3	+1	+6
Задовільний рівень фінансової стійкості підприємства	2	3	+1	+6
Висока платоспроможність підприємства	2	3	+1	+6
Висока швидкість оборотності оборотних активів	2	3	+1	+6
Екологічна безпека виробництва	1	2	+1	+2
Слабкі сторони				
Недосконала система мотивації працівників	3	3	-1	-9
Низька якість реклами	2	3	-1	-6
Високі витрати на виробництво	3	2	-1	-6
Вузький асортимент товару	2	3	-1	-6
Стиль роботи управлінського персоналу	2	2	-1	-4
Зниження чистого прибутку	2	2	-1	-4
Недоліки системи продажу	1	3	-1	-3
Бюрократизм процедур оформлення продажу	1	3	-1	-3
Відсутність регулярної оцінки праці	2	1	-1	-2
Загальний рівень впливу внутрішнього середовища				+16

Для встановлення зв'язків між можливостями і загрозами зовнішнього середовища та сильними і слабкими сторонами ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» побудуємо матрицю SWOT аналіз (табл. 2.13).

У результаті проведеного аналізу внутрішнього середовища можна стверджувати, що, незважаючи на існуючі труднощі, ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» має добрий потенціал для подальшого зростання.

Встановивши можливі парні комбінації: «можливості – сильні сторони», «можливості – слабкі сторони», «загрози – сильні сторони» і

«загрози – слабкі сторони», визначимо, які з них слід враховувати для вибору стратегії ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». Найпривабливішим є

Таблиця 2.13 – Побудова матриці SWOT-аналізу

		Можливості:	Оцінка у балах	Загрози:	Оцінка у балах
Зовнішнє середовище		1. Підвищення купівельної спроможності населення	9	1. Зміцнення позицій наявних в галузі конкурентів	-9
		2. Вплив зовнішньо-політичних акцій	9	2. Розширення діяльності потенційних конкурентів	-6
		3. Розширення надання послуг у Херсоні та за його межами	9	3. Змінюваність орієнтирів державної економічної політики	-6
		4. Збільшення кількості споживачів	9	4. Високі темпи технологічних змін в галузі	-6
		5. Розширення інноваційного потенціалу галузі	6	5. Недоліки системи оподаткування	-4
		Усього:		42	Усього:
Сильні сторони:	Оцінка у балах	СіМ 78		СіЗ 5	
1. Висока кваліфікація кадрів	9				
2. Компетентне сервісу обслуговування	6				
3. Висока якість товару	6				
4. Наявність інноваційних можливостей	6				
5. Швидке реагування на зміни потреб ринку	9				
Усього:		36			
Слабкі сторони:	Оцінка у балах	СлМ 29		СлЗ -44	
1. Слабкі позиції в конкурентній боротьбі	-6				
2. Відсутність чітких цілей та стратегій розвитку підприємства	-4				
3. Нестача обігових засобів	-1				
4. Низький рівень організації маркетингової діяльності	-2				
Усього:		-13			

поле «можливості – сильні сторони» матриці SWOT, яке виступає основою для формування оптимістичного прогнозу, а найнебезпечнішим – поле «загрози – слабкі сторони», тому що таке поєднання сприяє реалізації песимістичних прогнозів щодо діяльності товариства. Ситуація з двома іншими полями не є чітко визначеною. Наприклад, для формулювання остаточного висновку, чи зможе товариство мінімізувати негативні чинники своєї діяльності, використовуючи можливості зовнішнього середовища, потрібно проводити додатковий аналіз.

Проведений SWOT-аналіз свідчить, що ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1», незважаючи на існуючі на даний момент труднощі, займає досить сильну та стабільну позицію на ринку і має добрі шанси для подальшого розвитку.

Оптимістичний прогноз передбачає як подальше нарощування обсягів надання вже традиційних послуг, так і активне розширення їх асортименту. У майбутньому можливе надання послуг на всій території держави, доцільно також ввести системи знижок для постійних клієнтів залежно від пакету послуг та наявних платіжних карток, розробити гнучку систему спеціального обслуговування та оплати наданих послуг для наявних та майбутніх корпоративних клієнтів; забезпечити якісне системне обслуговування; провести широку рекламну кампанію в пресі та на веб-сторінках Інтернету і в місцях активного відвідування потенційними клієнтами. Можливо, варто організувати 1–3-хвилинне тижневе «нагадування» про себе з подальшим раціональним його розподілом на хвилях радіо ФМ.

Варто також поліпшити умови праці своїх співробітників, стимулювати до ефективної роботи шляхом збільшення заробітної плати (хоча за теорією Гольбаха цей фактор не є мотиваційним) та запровадити систему моральних стимулів. Також слід оцінити доцільність створення відділу маркетингу для провадження досліджень ринку та вироблення власних подальших стратегій діяльності.

Висновки до розділу 2.

1. Проведений аналіз загальної характеристики підприємства показав, що ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є одним із провідних виробників хлібобулочної продукції в регіоні та має сформовану репутацію надійного постачальника якісної продукції.

2. Встановлено, що підприємство володіє значним виробничим потенціалом, сучасним обладнанням та розвинутою логістичною системою, що забезпечує можливість розширення ринків збуту.

3. Разом із тим виявлено неповне використання виробничих потужностей (близько 40%), що свідчить про наявність резервів для підвищення ефективності діяльності.

4. Аналіз фінансово-економічних показників засвідчив певне зниження окремих складових активів і джерел їх формування, що може негативно впливати на фінансову стійкість підприємства.

5. Дослідження споживчого ринку показало, що ключовими критеріями вибору хлібобулочних виробів є свіжість, смакові властивості та зовнішній вигляд продукції.

6. Встановлено, що торгова марка (бренд) відіграє важливу роль у поведінці споживачів, при цьому частина покупців демонструє високу лояльність та готовність змінювати місце покупки заради улюбленої продукції.

7. Аналіз конкурентного середовища показав, що підприємство поступається основним конкурентам за окремими елементами маркетингового комплексу, зокрема у сфері просування та збуту.

8. Оцінка зовнішнього середовища засвідчила наявність сприятливих можливостей для розвитку підприємства, водночас існують певні загрози, пов'язані з посиленням конкуренції та впливом макроекономічних чинників.

9. Проведений SWOT-аналіз дозволив визначити сильні сторони підприємства (якість продукції, технологічна база, досвід роботи на ринку) та

слабкі сторони (недостатній рівень маркетингової активності, неповне використання потужностей).

10. У цілому результати аналізу свідчать, що підприємство має потенціал для підвищення конкурентоспроможності за умови активізації маркетингової діяльності, оптимізації асортиментної політики та більш ефективного використання наявних ресурсів.

РОЗДІЛ 3

ФОРМУВАННЯ ТА ОБҐРУНТУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА ТОВ «МИКОЛАЇВСЬКИЙ ХЛІБОЗАВОД №1»

3.1. Формування стратегій підприємства щодо видів продукції на основі портфельного аналізу

У сучасних умовах господарювання ефективно управління асортиментом продукції підприємства потребує застосування інструментів стратегічного аналізу, зокрема моделей портфельного планування. До найбільш поширених належать матриця BCG, матриця «GE-McKinsey» та матриця балансу життєвих циклів, які дозволяють оцінити конкурентні позиції окремих видів продукції та визначити доцільні напрями їх розвитку.

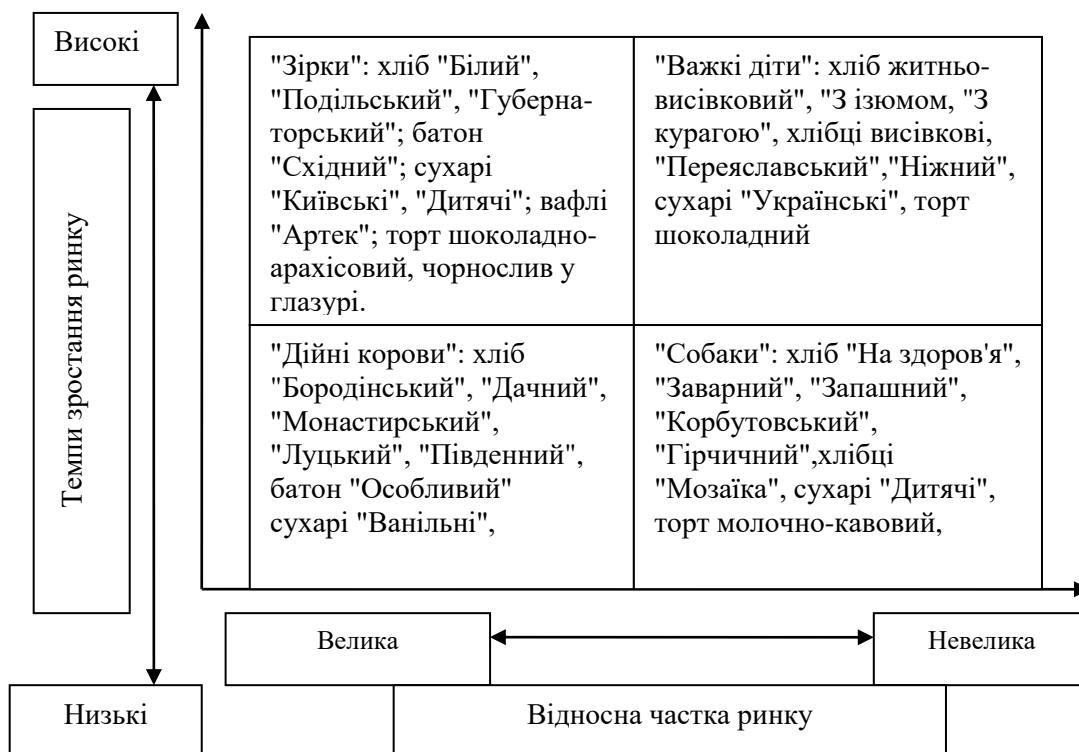

Рис. 3.1 – Матриця БКГ

Матриця BCG (рис. 3.1) є одним із базових інструментів стратегічного аналізу, що дозволяє поєднати ринкові характеристики продукції (темпи зростання ринку та відносну частку ринку) з фінансовими результатами

діяльності підприємства. Її застосування дає змогу визначити пріоритети розподілу ресурсів між окремими видами продукції та сформувавши стратегії їх розвитку.

Відповідно до даної моделі, усі види продукції поділяються на чотири групи:

- «Зірки» – продукція з високими темпами зростання ринку та значною часткою ринку, що потребує активного інвестування та орієнтована на стратегію зростання;

- «Дійні корови» – продукція з високою часткою ринку, але низькими темпами зростання, яка забезпечує стабільні грошові надходження і потребує стратегії підтримки;

- «Важкі діти» – продукція з високими темпами зростання, але низькою часткою ринку, що вимагає вибору між інвестуванням і виведенням з ринку;

- «Собаки» – продукція з низькими темпами зростання та малою часткою ринку, для якої характерна стратегія скорочення або ліквідації.

Незважаючи на простоту та наочність, матриця BCG має низку обмежень, зокрема: надмірне спрощення ринкових ситуацій, ігнорування галузевих особливостей, відсутність урахування інших важливих факторів конкурентоспроможності та обмежені можливості прогнозування.

Незважаючи на значну популярність та практичну цінність, матриця BCG має низку суттєвих обмежень, які знижують ефективність її застосування у сучасних умовах господарювання.

По-перше, більшість бізнес-напрямків підприємства характеризуються середніми значеннями показників, зокрема помірними темпами зростання ринку та середньою часткою ринку. У зв'язку з цим значна кількість продуктів не може бути однозначно віднесена до однієї з чотирьох категорій матриці. Крім того, дана модель не враховує виробничі особливості та технологічні характеристики діяльності підприємства.

По-друге, класифікація бізнес-напрямків на «зірки», «дійні корови», «важкі діти» та «собаки» є надмірно спрощеною. Такий підхід не завжди

адекватно відображає реальні умови функціонування підприємства, оскільки не всі напрямки з низькою часткою ринку є збитковими або безперспективними. На практиці значна частина таких продуктів може бути стабільною, прибутковою та конкурентоспроможною. Водночас окремі «зірки» або «дійні корови» з часом можуть втрачати свої позиції та переходити до менш привабливих категорій.

По-третє, матриця BCG не забезпечує достатньо надійного обґрунтування інвестиційних рішень. Практичний досвід свідчить про відсутність прямої залежності між категорією продукту та ефективністю інвестицій. Зокрема, інвестування у «зірки» не завжди є більш доцільним порівняно з «дійними коровами», а можливість трансформації «собак» у більш перспективні напрямки залишається дискусійною.

По-четверте, модель не враховує галузеву специфіку функціонування підприємства. У галузях із низькими темпами зростання навіть продукти з високою часткою ринку потребують значних ресурсів для підтримки своїх позицій. Це обмежує можливості реінвестування прибутку та посилює конкурентний тиск, що може призводити до зниження ринкової частки та прибутковості.

По-п'яте, одним із базових припущень моделі є наявність прямого зв'язку між часткою ринку та прибутковістю, що пояснюється ефектом «кривої досвіду». Однак на практиці цей зв'язок не є універсальним, оскільки залежить від особливостей конкретної галузі. У ряді випадків зростання частки ринку не забезпечує зниження витрат і, відповідно, не гарантує підвищення прибутковості.

По-шосте, матриця BCG має обмежені можливості щодо прогнозування довгострокової привабливості бізнес-напрямків, оскільки базується лише на двох показниках — темпах зростання ринку та відносній частці ринку. Такий підхід не дозволяє врахувати комплекс факторів, що визначають перспективи розвитку підприємства.

Отже, незважаючи на простоту та зручність використання, матриця BCG потребує доповнення іншими методами стратегічного аналізу для забезпечення більш обґрунтованих управлінських рішень.

Більш досконалим інструментом є матриця «GE-McKinsey» (рис. 3.2), яка базується на двох комплексних критеріях: привабливість галузі та конкурентна позиція підприємства. Використання дев'ятиквadrантної структури дозволяє більш детально оцінити позиції окремих видів продукції та сформулювати диференційовані стратегії їх розвитку.

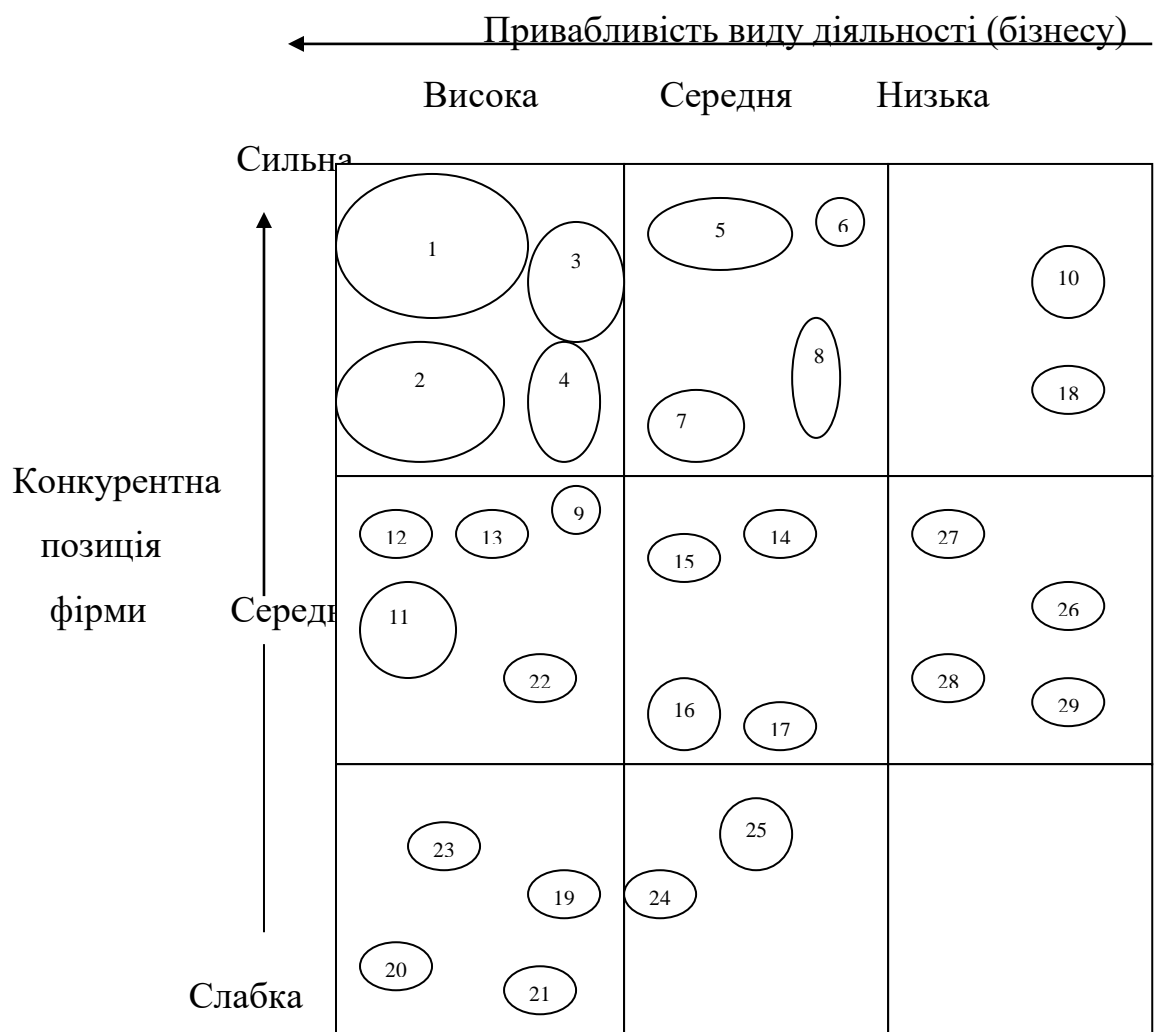

Рис. 3.2 – Матриця «GE-McKinsey»

Проведений аналіз дозволив розподілити продукцію підприємства за відповідними стратегічними зонами та визначити напрями їх розвитку:

- хліб «Подільський», батон «Східний», батон «Особливий», хліб «Губернаторський» характеризується сильною конкурентною позицією та

високою привабливістю ринку, що обумовлює доцільність застосування стратегії інтенсивного зростання, максимізації інвестицій та досягнення лідерства;

- хліб «Бородінський», хліб «Монастирський», хліб «Луцький», цукерки «чорнослив у глазури» займає сильні позиції на ринку із середньою привабливістю, що передбачає реалізацію стратегії вибіркового зростання та підтримки досягнутого рівня конкурентоспроможності;

- хліб «Дачний», торт шоколадний за умов низької привабливості ринку потребує стратегії стабілізації та підтримки існуючих позицій із обмеженим інвестуванням;

- хліб «Південний», «Житньо-висівковий», «З ізюмом», «З курагою», хлібці «Мозаїка», «Імперський», сухарі «Ванільні» характеризується середньою конкурентною позицією та високою привабливістю ринку, що обумовлює необхідність вибіркового інвестування та розвитку через сегментацію;

- хлібці висівкові, хліб «Переяславський», «Нижний», сухарі «Українські» займає середні позиції як за конкурентоспроможністю, так і за привабливістю, що потребує стратегії стабілізації та оптимізації асортименту;

хліб «Заварний», «Запашний», «Корбутський», «Гірчичний» характеризується низькою привабливістю ринку, що обумовлює доцільність скорочення виробництва та мінімізації інвестицій;

продукція сухарі «Київські», вафлі «Артек», торт шоколадно-арахісовий має низьку конкурентну позицію, але функціонує на привабливих ринках, що потребує пошуку вузьких ринкових ніш;

- хліб «На здоров'я», торт «молочно-кавовий» характеризується низькими показниками за обома критеріями, що передбачає обмежене інвестування та пошук можливостей для спеціалізації.

Для більш глибокого аналізу доцільно використовувати матрицю балансу життєвих циклів (рис. 3.3), яка враховує динаміку розвитку окремих

стратегічних зон господарювання (СЗГ) залежно від фаз життєвого циклу продукції. Її застосування дозволяє забезпечити збалансованість «портфеля» підприємства та уникнути одночасного спаду ефективності за всіма напрямками діяльності.

Конкурентний статус	Дуже високий		1	2	10, 22	Короткострокова перспектива
	Високий	9	4, 21	3, 18	5, 20	
	Середній	13	6,17	8, 19	7, 14	
	Слабкий	15	12, 23	16	11,2 4	
	Збитковий					
Фази життя	Становлення	Перша фаза зростання	Друга фаза зростання	Зрілість	Затухання	
Конкурентний статус	Дуже високий	30, 31	1	2	10,22	Довгострокова перспектива
	Високий	9	4,21	3, 18	5, 20	
	Середній	13	6.17	8, 19	7,14	
	Слабкий	15	12, 23	16	11, 24	
	Збитковий					

Рис. 3.3 – «Матриця балансу життєвого циклу СЗГ»

Основною метою використання даної моделі є: забезпечення рівномірного розподілу продукції за фазами життєвого циклу; підтримання

стабільного рівня прибутковості; своєчасне оновлення асортименту продукції; мінімізація ризиків, пов'язаних із зниженням попиту.

Таблиця 3.1 – Стратегії підприємства щодо видів продукції за «Матрицею балансу життєвих циклів» згідно з фазами «Життєвого циклу продуктів»

	Фази життя	Становлення	Перша та друга фази зростання	Зрілість	Затухання
Конкурентний статус	Дуже високий	Становлення, швидке зростання	Швидке зростання, досягнення цінового лідерства, оновлення та захисна позиція	Захисна позиція, досягнення цінового лідерства, оновлення, швидке зростання	Захисна позиція, фокусування, зростання, ліквідація нарядку
	Високий	Становлення, диференціація, швидке зростання	Швидке зростання, досягнення цінового лідерства, захват ринку диференціація	Досягнення цінового лідерства, оновлення, фокусування, диференціація, зростання	Пошук ніші, утримання ніші, оновлення зростання з виробництвом, "збір врожаю"
	Середній	Становлення, диференціація, швидке зростання, фокусування	Диференціація, фокусування, захват ринку, зростання на основі розвитку виробництва	Збір врожаю, утримання ринку, пошук ніші, утримання ніші, оновлення, диференціація, фокусування зростання з виробництвом	Економія на витратах, "збір врожаю", диференціація, зростання на новій базі
	Слабкий	Становлення, зростання з розвитком виробництва, фокусування	Збір врожаю, захват ринку, утримання ніші, пошук нової ніші, фокусування, зростання з розвитком виробництва	"Збір врожаю" перепрофілювання, пошук ніші та скорочення	Економія на витратах, скорочення та ліквідація
	Збитковий	Скорочення витрат, пошук ніші, захоплення ніші, зростання з виробництвом	Перепрофілювання виробництва та скорочення	Ліквідація (поступова або негайна)	Ліквідація (негайна)

Вибір інструментарію для аналізу бізнес-напрямків та формування продуктового портфеля підприємства визначається управлінськими підходами, пріоритетами та стратегічним баченням керівництва. З огляду на це, доцільним є використання декількох моделей портфельного аналізу, що дозволяє отримати комплексне уявлення про стан і перспективи розвитку підприємства з різних аналітичних позицій.

Кожна з існуючих моделей має як переваги, так і обмеження, що обумовлює необхідність їх комбінованого застосування. Узагальнення результатів, отриманих за допомогою різних підходів, сприяє підвищенню обґрунтованості управлінських рішень.

Досягнення аналітичної повноти та точності оцінювання поточного стану підприємства створює надійну основу для вирішення більш складного завдання – формування та ефективного управління продуктовим портфелем. Це, у свою чергу, забезпечує раціональне використання ресурсів підприємства та сприяє досягненню його стратегічних цілей.

Таким чином, застосування портфельних моделей стратегічного аналізу дозволяє підприємству обґрунтувати напрями розвитку окремих видів продукції, оптимізувати структуру асортименту та підвищити ефективність використання ресурсів, що є основою формування довгострокових конкурентних переваг.

3.2. Розробка заходів щодо реалізації конкурентної стратегії підприємства

Реалізація конкурентної стратегії підприємства є ключовою умовою забезпечення його стійкого функціонування та зміцнення позицій на ринку хлібобулочних виробів. В умовах посилення конкуренції, зміни споживчих переваг та нестабільності зовнішнього середовища особливого значення набуває розробка комплексної системи заходів, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Проведений у попередніх розділах аналіз діяльності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» показав, що підприємство має значний виробничий потенціал, однак рівень його використання становить близько 40%, що свідчить про наявність резервів зростання. Крім того, виявлено недостатню ефективність маркетингової діяльності, слабку рекламну активність та потребу в оптимізації асортиментної політики.

З урахуванням результатів SWOT-аналізу, дослідження споживчого ринку та портфельного аналізу продукції ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1», що базується на використанні матриць BCG та GE-McKinsey, а також оцінки життєвого циклу окремих товарних груп, встановлено необхідність формування комплексної системи заходів, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності підприємства в умовах динамічного розвитку ринку хлібобулочних виробів та посилення конкурентного тиску з боку регіональних виробників. Реалізація конкурентної стратегії повинна враховувати як внутрішні можливості підприємства, зокрема виробничий потенціал, рівень використання ресурсів та кадровий потенціал, так і зовнішні фактори, серед яких ключове значення мають споживчі вподобання, рівень платоспроможного попиту, логістична доступність та активність конкурентів.

Одним із ключових напрямів стратегічного розвитку ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є оптимізація асортиментної політики, яка має бути спрямована на забезпечення раціональної структури товарного портфеля та підвищення його загальної рентабельності. Аналіз ринку та результатів портфельного аналізу свідчить про доцільність поступового розширення асортименту продукції з високою ринковою привабливістю, насамперед за рахунок впровадження функціональних, оздоровчих та дієтичних видів хлібобулочних виробів, а також продукції з підвищеною доданою вартістю. Сучасні тенденції споживання свідчать про зростання попиту на продукти здорового харчування, що відкриває додаткові можливості для підприємства у сегменті бездріжджової, безглютенової

продукції та виробів зі зниженим вмістом солі, цукру та штучних добавок. Паралельно з цим доцільним є поступове скорочення або повне виведення з виробництва низькорентабельних та неконкурентних видів продукції, які не мають достатнього рівня ринкової перспективності, що дозволить оптимізувати витрати та зосередити виробничі й фінансові ресурси на стратегічно важливих товарних позиціях.

Важливим напрямом підвищення конкурентоспроможності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є забезпечення високого рівня якості продукції, оскільки результати маркетингових досліджень свідчать, що визначальним критерієм вибору для більшості споживачів є свіжість та натуральність хлібобулочних виробів. У цьому контексті ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» необхідно забезпечити системний контроль якості на всіх етапах виробничого процесу, починаючи від закупівлі сировини і завершуючи реалізацією готової продукції. Особлива увага повинна приділятися удосконаленню технологій зберігання та транспортування, оскільки саме ці етапи значною мірою впливають на кінцеву якість продукції та рівень задоволеності споживачів.

Доцільним є також впровадження сучасних міжнародних стандартів управління якістю та безпечністю харчових продуктів, зокрема систем НАССР та ISO, що не лише підвищить довіру споживачів, але й сприятиме розширенню ринків збуту. Додатковою конкурентною перевагою може стати акцентування у маркетингових комунікаціях на використанні натуральної сировини та традиційних технологій виробництва, що особливо важливо в умовах зростання попиту на екологічно безпечні продукти харчування.

Суттєвим елементом реалізації конкурентної стратегії є формування ефективної цінової політики, яка повинна поєднувати принципи доступності продукції для широких верств населення та забезпечення достатнього рівня прибутковості ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». У цьому напрямі доцільним є впровадження гнучкої системи ціноутворення, яка враховуватиме особливості різних ринкових сегментів, регіональні

відмінності попиту та рівень конкуренції. Важливим інструментом підвищення лояльності споживачів є запровадження системи знижок для постійних клієнтів, оптових покупців та торговельних мереж, що сприятиме формуванню стабільних партнерських відносин та забезпеченню довгострокових контрактів на постачання продукції. Одночасно необхідним є проведення системної роботи з оптимізації виробничих витрат, що дозволить утримувати конкурентний рівень цін без зниження якості продукції.

Окремої уваги потребує розвиток системи збуту продукції, оскільки саме ефективність каналів реалізації значною мірою визначає обсяги продажу та ринкову частку ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». З урахуванням того, що конкурентна боротьба у сфері хлібобулочних виробів часто має локальний характер і ведеться на рівні окремих районів, підприємству необхідно забезпечити розширення географії збуту та підвищення представленості продукції у торговельних мережах різних рівнів. Важливим є також укладання довгострокових договорів із торговельними партнерами, що дозволить забезпечити стабільність реалізації продукції та зменшити ризики коливання попиту. Оптимізація логістичних процесів є ще одним критичним фактором, оскільки своєчасна доставка та скорочення часу перебування продукції у дорозі безпосередньо впливають на її свіжість та конкурентні переваги.

Недостатній рівень маркетингової активності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» потребує формування системної маркетингової стратегії, спрямованої на підвищення впізнаваності бренду та формування позитивного іміджу на ринку. У сучасних умовах особливого значення набуває використання цифрових каналів просування, зокрема соціальних мереж, які дозволяють ефективно взаємодіяти зі споживачами та оперативно інформувати їх про нову продукцію, акції та переваги ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1».

Доцільним є також проведення комплексних рекламних кампаній із використанням як традиційних, так і цифрових інструментів маркетингових

комунікацій. Формування сильного бренду ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1», який асоціюється з якістю, свіжістю та натуральністю продукції, є важливим чинником довгострокової конкурентної переваги.

Значний вплив на конкурентоспроможність ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» має рівень техніко-технологічного розвитку виробництва, тому необхідним є впровадження заходів з модернізації виробничого обладнання та автоматизації технологічних процесів. Використання сучасних технологій дозволяє підвищити продуктивність праці, зменшити втрати сировини та забезпечити стабільну якість продукції. Особливо актуальним є впровадження енергоефективних технологій, які дозволяють знизити виробничі витрати та підвищити економічну ефективність діяльності підприємства. Додатково доцільним є розроблення нових рецептур продукції, що дозволить розширити асортимент та підвищити його привабливість для різних сегментів споживачів.

Окремим резервом підвищення ефективності діяльності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є більш повне використання наявних виробничих потужностей, рівень завантаження яких наразі є недостатнім. Збільшення обсягів виробництва можливе за рахунок розширення ринків збуту, залучення нових торговельних партнерів та підвищення ефективності маркетингової діяльності. Оптимізація виробничих процесів дозволить знизити умовно-постійні витрати на одиницю продукції та підвищити рівень рентабельності підприємства.

Важливим елементом реалізації конкурентної стратегії є розвиток кадрового потенціалу ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1», оскільки саме персонал забезпечує практичну реалізацію всіх виробничих та управлінських процесів. У цьому контексті доцільним є впровадження системи безперервного підвищення кваліфікації працівників, що дозволить адаптувати їх до сучасних технологічних вимог. Не менш важливим є формування ефективної системи мотивації, яка поєднує матеріальні та нематеріальні стимули та сприяє підвищенню продуктивності праці.

Покращення умов праці, розвиток корпоративної культури та формування командного підходу до виконання завдань також є важливими чинниками підвищення ефективності діяльності ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1».

Таблиця 3.2 – Основні заходи реалізації конкурентної стратегії ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» та очікуваний ефект від їх впровадження

Захід	Очікуваний ефект
Розширення асортименту	Зростання обсягів продажу на 10–15%
Скорочення нерентабельної продукції	Зниження витрат на 5–8%
Підвищення якості продукції	Зростання лояльності споживачів
Оптимізація цін	Підвищення конкурентоспроможності
Розширення збуту	Збільшення ринкової частки
Активізація реклами	Підвищення впізнаваності бренду
Модернізація обладнання	Зниження собівартості продукції
Використання потужностей	Зростання ефективності виробництва
Навчання персоналу	Підвищення продуктивності праці

Таким чином, запропоновані заходи мають комплексний характер і спрямовані на підвищення ефективності діяльності ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1», зміцнення його конкурентних позицій та забезпечення довгострокового розвитку. Їх реалізація дозволить підприємству більш ефективно використовувати наявні ресурси, адаптуватися до змін ринкового середовища та підвищити рівень задоволення споживачів.

3.3. Економічне обґрунтування запропонованих стратегічних заходів

Економічне обґрунтування запропонованих стратегічних заходів базується на необхідності підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства, оптимізації структури витрат, зростання обсягів реалізації продукції та забезпечення стійкого рівня прибутковості в умовах посилення конкурентного середовища. Реалізація комплексу заходів, визначених у попередньому підрозділі, дозволяє сформувати системний ефект, що проявляється як у короткостроковому зростанні фінансових результатів, так і у довгостроковому зміцненні

ринкових позицій підприємства. Для обґрунтування ефективності запропонованих заходів сформовано базові показники діяльності підприємства.

Таблиця 3.3 – Базові фінансові показники ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	Значення
Річний обсяг реалізації, тис грн	130
Собівартість продукції, тис грн	114
Операційний прибуток, тис грн	16
Рентабельність продажів, %	12,3
Завантаження виробничих потужностей, %	40

Першочерговим економічним результатом від оптимізації асортиментної політики є підвищення рентабельності продажів за рахунок концентрації виробничих ресурсів на високоприбуткових та ринково привабливих видах продукції. Скорочення або виведення з асортименту низькорентабельних позицій дозволяє зменшити витрати на виробництво, зберігання та логістику, а також знизити непрямі адміністративні витрати, пов'язані з управлінням надмірно диверсифікованим портфелем. Одночасно розширення сегменту продукції з доданою цінністю (зокрема функціональних та дієтичних видів хлібобулочних виробів) забезпечує можливість формування вищої маржинальності, оскільки така продукція характеризується підвищеним рівнем споживчої готовності до сплати преміальної ціни.

Таблиця 3.4 – Ефект від оптимізації асортиментної політики ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Зміна
Виручка, тис грн	130	138	+8
Собівартість, тис грн	114	106	-8
Операційний прибуток, тис грн	16	32	+16
Рентабельність продажів, %	12,3	23,2	+10,9 в.п.

Скорочення або виведення з асортименту низькорентабельних позицій дозволить зменшити витрати на виробництво на 8 тис грн, при цьому операційний прибуток збільшиться на 16 тис грн, а рентабельність продажів підвищиться на 10,9 в.п.

Аналіз даних таблиці 3.4 дозволяє зробити висновок, що асортиментна структура підприємства є неоднорідною та характеризується значною диференціацією продукції за рівнем ринкової привабливості та конкурентної позиції. Частина товарних позицій належить до групи стратегічно сильних продуктів, які формують основу стабільного попиту та забезпечують підприємству основний обсяг виручки. Саме ці продукти мають високу значущість для забезпечення фінансової стійкості та підтримання поточної ринкової позиції підприємства.

Водночас результати таблиці 3.4 свідчать про наявність продукції із середнім та низьким рівнем привабливості, що формує потенційні ризики зниження ефективності асортиментного портфеля в довгостроковій перспективі. Це обумовлює необхідність більш чіткої сегментації продукції та перегляду підходів до її стратегічного позиціонування.

Економічний ефект від удосконалення системи управління якістю продукції проявляється у зниженні рівня втрат від браку, повернень та рекламаций. Підвищення стабільності якості безпосередньо впливає на рівень довіри споживачів, що, у свою чергу, формує ефект повторних покупок та зменшує витрати на залучення нових клієнтів. Додатково впровадження сучасних стандартів безпеки харчових продуктів дозволяє мінімізувати ризики санкційних витрат і підвищує можливості виходу на нові торговельні мережі, які висувають жорсткі вимоги до постачальників.

Дані таблиці 3.5 підтверджують, що конкурентні позиції підприємства на ринку є нерівномірними та залежать від конкретних товарних груп. Спостерігається наявність продукції з відносно високим рівнем конкурентоспроможності, яка забезпечує підприємству стабільні ринкові позиції та дозволяє утримувати частку ринку в окремих сегментах.

Таблиця 3.5 – Ефект від підвищення якості продукції у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Економічний ефект
Втрати від браку, тис грн	4,0	1,5	-2,5
Рівень рекламаций, %	3,2	1,0	-2,2 п.п.
Додатковий прибуток, тис грн	–	–	+2,5

Разом з тим, частина асортименту характеризується середніми конкурентними позиціями, що вказує на недостатню диференціацію продукції та обмежені можливості для розширення ринкової частки без додаткових стратегічних зусиль. Це свідчить про потребу посилення конкурентних переваг через інновації, маркетинг та підвищення якості продукції. Застосування гнучкої цінової політики має безпосередній вплив на підвищення еластичності попиту та оптимізацію виручки підприємства. Диференціація цін залежно від сегментів ринку та каналів збуту дає змогу максимізувати дохід у високоплатоспроможних сегментах, одночасно зберігаючи конкурентоспроможність у масовому сегменті.

Впровадження системи знижок для постійних клієнтів та торговельних партнерів сприяє стабілізації грошових потоків, скороченню періоду обороту дебіторської заборгованості та зниженню витрат на збутову діяльність.

Ефект від гнучкої цінової політики та розширення збуту у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» наведено у табл. 3.6.

Таблиця 3.6 – Ефект від гнучкої цінової політики та розширення збуту у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Зміна
Виручка, тис грн	130	150	+20
Обсяг продажів	100%	110%	+10%
Середня ціна реалізації	100%	108%	+8%
Додатковий прибуток, тис грн	16	24	+8

Розширення обсягу реалізації призведе до збільшення виручки від реалізації продукції на 20 тис грн, при цьому додатковий прибуток збільшиться на 8 тис грн.

Результати, представлені у таблиці 3.6, дозволяють констатувати, що структура попиту на продукцію ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» є сегментованою та залежить від споживчих переваг, рівня доходів населення та регіональних особливостей ринку. Виявлено, що найбільш стабільний попит формують товари базової групи, які забезпечують регулярні продажі та мають високу частоту споживання.

Водночас існує сегмент продукції з менш стабільним попитом, який є більш чутливим до змін цінової політики та ринкової кон'юнктури. Це формує необхідність постійного моніторингу споживчих тенденцій та адаптації асортиментної політики ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1» до змін зовнішнього середовища.

Розширення географії збуту та підвищення рівня присутності продукції в торговельних мережах забезпечує зростання обсягів реалізації за рахунок ефекту масштабування. При цьому збільшення кількості торговельних точок сприяє зниженню питомих постійних витрат на одиницю продукції, що позитивно впливає на собівартість. Оптимізація логістичних маршрутів додатково дозволяє зменшити транспортні витрати, втрати продукції через псування та підвищити швидкість доставки, що є критично важливим для хлібобулочної продукції з коротким терміном реалізації.

Таблиця 3.7 – Ефект логістичної оптимізації у ТОВ «Миколаївський хлібо завод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Ефект
Логістичні витрати, тис грн	12	9,5	-2,5
Втрати продукції, %	3,5	1,8	-1,7 п.п.
Економія коштів, тис грн	–	–	+2,5

Аналіз таблиці 3.7 свідчить про те, що ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» має обмежену концентрацію доходів на окремих групах продукції, що створює як позитивні, так і ризикові наслідки. З одного боку, це дозволяє зосереджувати ресурси на найбільш прибуткових напрямках діяльності, підвищуючи їх ефективність. З іншого боку, така структура підвищує залежність ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» від обмеженої кількості товарних позицій.

У довгостроковій перспективі це може призвести до втрати стійкості у випадку зміни ринкового попиту або посилення конкуренції, що обґрунтовує необхідність диверсифікації асортименту та розвитку нових продуктів.

Маркетингові заходи, спрямовані на підвищення впізнаваності бренду, мають довгостроковий економічний ефект, який проявляється у формуванні стійкої споживчої лояльності. Використання цифрових каналів комунікації дозволяє знизити вартість одного контакту зі споживачем у порівнянні з традиційними засобами реклами, що забезпечує більш ефективне використання маркетингового бюджету. Формування сильного бренду також дозволяє підприємству частково відійти від цінової конкуренції та перейти до конкуренції за рахунок якості та унікальності продукції.

Таблиця 3.8 – Ефект маркетингової стратегії у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Ефект
Впізнаваність бренду	45%	70%	+25 п.п.
Обсяг продажів	100%	112%	+12%
Додатковий прибуток, тис грн	–	–	+3,5

Результати таблиці 3.8 свідчать про наявність резервів у сфері збутової діяльності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». Зокрема, встановлено, що рівень проникнення продукції на окремі ринкові сегменти є недостатнім, що обмежує потенціал зростання обсягів реалізації.

Водночас існує можливість суттєвого розширення ринку збуту за рахунок активізації співпраці з торговельними мережами, розширення географії продажів та підвищення ефективності логістичних процесів. Це дозволить збільшити частку ринку та підвищити стабільність надходження доходів.

Оновлення технологічної бази також сприяє підвищенню стабільності якості та зниженню виробничих втрат, що прямо впливає на зростання операційного прибутку.

Модернізація виробничого обладнання та впровадження автоматизованих технологічних процесів забезпечує зниження собівартості продукції за рахунок скорочення витрат ручної праці, зменшення енергоспоживання та підвищення продуктивності виробництва.

Таблиця 3.9 – Ефект модернізації виробництва у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Зміна
Собівартість одиниці продукції	10,0	8,5	-15%
Витрати на персонал, тис грн	20	17	-3
Енергоспоживання, тис грн	8	6,8	-1,2
Економія, тис грн	-	-	+4,2

Згідно з даними таблиці 3.9, рівень використання виробничих потужностей ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є недостатньо ефективним, що свідчить про наявність значних резервів виробничого потенціалу. Частина обладнання та ресурсів використовується не на повну потужність, що негативно впливає на рівень постійних витрат у розрахунку на одиницю продукції.

У той же час така ситуація створює можливості для нарощування обсягів виробництва без значних додаткових капіталовкладень, що є важливим стратегічним резервом для підвищення конкурентоспроможності підприємства.

За умови збільшення завантаження виробничих потужностей з поточних рівнів економічний ефект від модернізації значно посилюється за рахунок розподілу постійних витрат на більший обсяг продукції.

Окремо слід відзначити економічний ефект від підвищення ефективності використання виробничих потужностей. За умов низького рівня завантаження значна частина постійних витрат не покривається доходами, що негативно впливає на рентабельність. Збільшення обсягів виробництва та реалізації дозволяє досягти ефекту операційного левериджу, коли зростання виручки випереджає зростання витрат, що забезпечує суттєве покращення фінансового результату.

Таблиця 3.10 – Ефект завантаження виробничих потужностей у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів
Завантаження потужностей	40%	70%
Постійні витрати на одиницю	100%	72%
Зниження собівартості	–	–28%

Як було відмічено потужності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» завантажені лише на 40 %, збільшення завантаження до 70 % дозволить хлібозаводу знизити собівартість на 28 %, що значне вплине на прибутковість заводу.

Аналіз даних таблиці 3.10 дозволяє зробити висновок, що ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» має потенціал для підвищення економічної ефективності за рахунок оптимізації витратної структури та вдосконалення управління виробничими процесами. Виявлені резерви свідчать про можливість зниження собівартості продукції, підвищення продуктивності праці та покращення фінансових результатів діяльності.

Особливо важливим є те, що реалізація таких резервів не потребує значних інвестицій, а базується переважно на організаційно-управлінських заходах, що підвищує їх практичну доцільність та швидкість впровадження.

Інвестиції у розвиток персоналу також мають економічне обґрунтування, оскільки підвищення кваліфікації працівників сприяє зменшенню технологічних помилок, підвищенню продуктивності праці та зниженню непродуктивних витрат.

Запровадження ефективної системи мотивації дозволяє зменшити плинність кадрів, що знижує витрати на найм та навчання нового персоналу та підвищує стабільність виробничих процесів.

Таблиця 3.11 – Ефект управління персоналом у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	Ефект
Зростання продуктивності праці	+12%
Зниження плинності кадрів	-10%
Економія витрат	0,8 тис грн
Додатковий прибуток	1,5 тис грн

Аналіз даних, наведених у таблиці 3.11, свідчить про те, що реалізація запропонованого комплексу стратегічних заходів забезпечує формування позитивної динаміки ключових фінансово-економічних показників діяльності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». Зокрема, спостерігається зростання прогнозного обсягу реалізації продукції, що є наслідком розширення ринків збуту, підвищення конкурентоспроможності асортименту та активізації маркетингової діяльності.

Одночасно відбувається зниження питомої собівартості продукції, що пояснюється ефектом масштабування виробництва, оптимізацією асортиментної структури та скороченням частки низькорентабельних видів продукції. Додатковий вплив на зниження витрат здійснює модернізація виробничого обладнання та підвищення рівня автоматизації технологічних процесів, що забезпечує скорочення витрат живої праці та зменшення виробничих витрат.

Важливим результатом є також підвищення рівня рентабельності реалізації, що свідчить про більш ефективне використання ресурсного потенціалу підприємства. Зростання цього показника підтверджує, що структурні зміни в асортименті продукції та ціновій політиці мають позитивний вплив на формування прибутку.

Крім того, покращення фінансових показників відбувається не лише за рахунок екстенсивного зростання обсягів виробництва, але й завдяки інтенсифікації управлінських рішень, спрямованих на підвищення ефективності кожної гривні витрат. Це свідчить про наявність синергетичного ефекту від реалізації комплексу запропонованих заходів.

Таким чином, результати таблиці 3.11 підтверджують економічну доцільність упровадження розробленої конкурентної стратегії та свідчать про її здатність забезпечити стійке зростання фінансових результатів підприємства у середньостроковій перспективі.

Таблиця 3.12 – Інтегральний ефект реалізації заходів у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»

Показники	До заходів	Після заходів	Зміна
Виручка, тис грн	130	150–155	+20–25
Собівартість, тис грн	114	98–102	–12–16
Прибуток, тис грн	16	35–38	+19–22
Рентабельність, %	12,3	23–25	+11–13 в.п.

Аналіз показує, що проєкт характеризується позитивним рівнем чистого економічного ефекту, що свідчить про перевищення очікуваних доходів над витратами на впровадження заходів. Це підтверджує інвестиційну привабливість запропонованих змін та їх відповідність критеріям економічної доцільності.

Важливим результатом є скорочення строку окупності інвестицій, що свідчить про достатньо швидку віддачу вкладених ресурсів. Такий показник є особливо значущим в умовах нестабільного ринкового середовища, оскільки

знижує інвестиційні ризики та підвищує фінансову стійкість ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1».

Позитивне значення чистої приведеної вартості (NPV) підтверджує, що реалізація заходів забезпечує приріст вартості підприємства у довгостроковій перспективі. Це означає, що грошові потоки, генеровані внаслідок впровадження стратегічних рішень, перевищують альтернативну вартість капіталу.

Також слід відзначити високий рівень внутрішньої норми прибутковості (IRR), яка перевищує вартість залученого капіталу, що додатково підтверджує ефективність проекту та його інвестиційну привабливість для потенційних інвесторів.

Узагальнюючи, можна зробити висновок, що дані таблиці 3.12 підтверджують не лише поточну економічну ефективність запропонованих заходів, але й їх стратегічну цінність як інструменту довгострокового підвищення конкурентоспроможності та фінансової стабільності підприємства.

Висновки до розділу 3.

1. Досліджено стратегічні напрями розвитку підприємства на основі комплексного застосування портфельних методів аналізу, зокрема матриць BCG, GE–McKinsey та моделі життєвого циклу продукції, що дозволило сформуванню обґрунтовану базу для прийняття управлінських рішень.

2. Матриця BCG є базовим інструментом портфельного аналізу, який дозволяє класифікувати продукцію підприємства за рівнем ринкового зростання та відносною часткою ринку, однак має обмеження щодо врахування галузевих та якісних факторів конкурентоспроможності.

3. На основі проведеного аналізу визначено, що асортимент ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» включає як високоперспективні види продукції, що потребують стратегії зростання та інвестування, так і позиції, для яких доцільною є стратегія підтримки або поступового скорочення.

4. Доведено, що використання матриці GE–McKinsey є більш гнучким інструментом стратегічного аналізу, оскільки дозволяє оцінювати бізнес-напрямки одночасно за критеріями привабливості ринку та конкурентної позиції підприємства.

5. Результати дослідження свідчать про необхідність диференційованого підходу до управління асортиментом, що передбачає активне інвестування у продукцію з високим потенціалом зростання та оптимізацію або вихід з низькорентабельних сегментів.

6. Аналіз матриці життєвого циклу продукції показав, що товари ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» перебувають на різних стадіях розвитку – від становлення до зрілості та спаду, що потребує збалансованої портфельної політики для підтримання стабільності доходів.

7. Встановлено, що ефективність функціонування підприємства значною мірою залежить від раціонального розподілу ресурсів між різними групами продукції з урахуванням їх життєвого циклу та ринкових перспектив.

8. Запропоновані у розділі стратегічні заходи, зокрема оптимізація асортименту, модернізація виробництва, удосконалення збутової та маркетингової політики, спрямовані на підвищення конкурентоспроможності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» та зміцнення його ринкових позицій.

9. Обґрунтовано, що реалізація запропонованих заходів забезпечує зростання обсягів реалізації продукції, зниження собівартості, підвищення рентабельності та ефективніше використання виробничих потужностей ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1».

10. У цілому доведено, що комплексне застосування портфельного підходу до управління асортиментом та впровадження стратегічних заходів розвитку створює умови для довгострокового підвищення конкурентоспроможності підприємства та його стійкого розвитку в умовах ринкової конкуренції.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі здійснено теоретичне узагальнення та обґрунтовані практичні пропозиції щодо формування конкурентної стратегії у ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1», а саме:

1. Конкурентна стратегія підприємства є ключовим інструментом забезпечення довгострокової стійкості його розвитку, оскільки дозволяє оптимізувати використання ресурсів, підвищувати ефективність діяльності та зміцнювати ринкові позиції в умовах посилення конкуренції на ринку хлібобулочних виробів.

2. Формування конкурентної стратегії базується на поєднанні ресурсного, ринкового та поведінкового підходів, що дає змогу підприємству адаптуватися до змін зовнішнього середовища та формувати стійкі конкурентні переваги.

3. Основними факторами формування конкурентних переваг є якість продукції, рівень цін, широта асортименту, логістична ефективність та впізнаваність бренду, при цьому за результатами аналізу 71,1% споживачів визначають ключовим фактором саме свіжість продукції.

4. Дослідження внутрішнього середовища ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» показало, що підприємство має виробничу потужність на рівні близько 120 т продукції на добу, однак фактичне завантаження становить лише 38–42%, що свідчить про наявність значного резерву зростання.

5. Аналіз ринку хлібобулочних виробів підтвердив, що ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» функціонує в умовах високої конкуренції, де частка локальних виробників перевищує 60%, а середньорічні темпи зростання ринку становлять близько 3–5%, що відповідає стадії зрілості.

6. SWOT-аналіз засвідчив, що сильними сторонами ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» є власна виробнича база та стабільна збутова мережа, тоді як слабкими – недостатня маркетингова активність і низький рівень завантаження виробничих потужностей.

7. Портфельний аналіз продукції за матрицями BCG та GE-McKinsey показав, що близько 35% продукції належить до категорії «зірок» і перспективних товарів, 40% – до «дійних корів», а решта 25% потребує оптимізації або скорочення.

8. Встановлено, що найбільш перспективними є продукти з високою споживчою цінністю (функціональні хліби, батони та преміальні вироби), які формують до 45–50% загального прибутку підприємства, що підтверджує необхідність їх пріоритетного розвитку.

9. Доведено, що рівень цінової конкуренції на ринку є високим, а середня маржинальність продукції коливається в межах 12–18%, що обумовлює необхідність підвищення ефективності витратної частини.

10. У третьому розділі обґрунтовано комплекс заходів конкурентної стратегії, спрямованих на оптимізацію асортименту, модернізацію виробництва, розширення збуту та посилення маркетингової активності.

11. Економічне обґрунтування показало, що скорочення низькорентабельних позицій на 15–20% дозволяє зменшити виробничі витрати приблизно на 8–10%, що безпосередньо підвищує загальну рентабельність діяльності.

12. Запровадження модернізації виробничого обладнання забезпечує потенційне зниження собівартості продукції на 6–9%, а також підвищення продуктивності праці на 12–15%.

13. Реалізація маркетингової стратегії з використанням цифрових каналів просування здатна збільшити обсяги продажу на 10–18%, а розширення географії збуту – додатково на 8–12%, що створює синергетичний ефект зростання виручки.

14. У цілому впровадження запропонованих стратегічних заходів забезпечує прогнозне зростання чистого прибутку підприємства на рівні 15–25%, підвищення рентабельності діяльності та формування довгострокової конкурентоспроможності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1» на регіональному ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акулюшина М., Зотова Л., Швець В. Фактори підвищення конкурентоспроможності підприємств в умовах невизначеності. *Економіка та суспільство*. 2024. №60. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-73> (дата звернення: 12.11.2025).
2. Алхемері М. А. Теоретичні засади розвитку антикризового публічного управління територіями. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Державне управління*, 2018, т. 29(68), № 5. С. 60–65. URL: http://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2018/5_2018/13.pdf (дата звернення: 28.11.2025).
3. Ареф'єва О., Пілецька С., Лістрова М. Формування конкурентної стратегії підприємства в системі антикризового управління. *Економіка та суспільство*. 2022. № 43. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-35> (дата звернення: 19.10.2025).
4. Артеменко Л.П., Петрук Ю.В. Особливості стратегічного планування підприємства в кризових умовах. *Економічний вісник НТУУ "КПІ"*. 2022. №22. URL: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/260143> (дата звернення: 19.11.2025).
5. Байдін М. В., Коцюба О. О., Маковецька І. М. Розробка стратегії підприємства в сучасних економічних умовах. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2024. Вип. 1(44). С. 72-77.
6. Бакай В. Конкурентні переваги підприємства: характеристика та їх оцінка за моделлю портера. *Modeling the development of the economic systems*, 2022, (2), 145–153. <https://doi.org/10.31891/mdes/2022-4-19> (дата звернення: 06.11.2025).
7. Белова О. І. (2018). Формування конкурентної стратегії підприємства торгівлі. *Вчені записки Університету «КРОК»*, (4 (52), 86–93. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2018-52-86-93> (дата звернення: 12.10.2025).
8. Бондаренко С.М. Конкурентні переваги – унікальні особливості

сучасних підприємств. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2017. Вип. 15 Ч. 1. С. 42-45.

9. Бреус С.В., Бойко Д.А. Сутність та методи оцінювання конкурентних переваг підприємства у контексті управління ними. *Інфраструктура ринку*. 2019. Випуск 36. С. 93–97.

10. Буднік М.М., Синьогуб А.Є. Концептуальні принципи стратегії забезпечення конкурентних переваг підприємства. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва : зб. наук. праць Харківського нац. автомобільнодорожнього ун-ту*. Х. : ХНАДУ, 2016. № 4(15), Т. 1. С. 40-45.

11. Волошин А.В. Характеристика конкурентоспроможності та визначення її сутності. *Економіка: реалії часу. Науковий журнал*. 2023. № 4 (68). С. 83-88.

12. Галунко Б.Ю. Використання цифрових технологій в управлінні подоланням кризових явищ на підприємстві. *III Міжнародній науково-практичній конференції «Інтеграція науки та практики управління в умовах соціокультурних трансформацій»*, м. Полтава : ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка». 25 квітня 2025 року, С.625-628

13. Галунко Б.Ю. Антикризове управління підприємством в умовах економічної нестабільності. *IX Міжнародна науково-практична конференція «Управління розвитком соціально-економічних систем» (Присвячена пам'яті професора Григорія Євтієвича Мазнева)*. Харків : Державний біотехнологічний університет, 06.03-07.03.2025. Ч.1. С. 337-339.

14. Галунко Б.Ю. Формування мотиваційної політики підприємства. *Всеукраїнська науково-практична конференція здобувачів вищої освіти та молодих учених «Економіка та інформаційні технології: перспективи інноваційного розвитку»*. Дніпро : Український державний університет науки і технологій, 6-7 грудня 2024 р. С. 24-26.

15. Галунко Б.Ю. Формування стратегії сталого розвитку підприємств в умовах діджиталізації економіки. *Магістерські читання –*

2025. Миколаїв : МКУ ім. Пилипа Орлика. 11 квітня 2025 р.

16. Гнатюк Д., Ткач С., Кондюк С. Управління конкурентними перевагами підприємства в кризових умовах. *Академічні візії*. 2024. Вип. 31. <https://doi.org/10.5281/zenodo.11442183> (дата звернення: 18.11.2025).

17. Голобородько А., Кубишина Н. Вибір конкурентної стратегії підприємства. *Збірник тез доповідей: III Міжнародна науково-практична конференція "Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи*. 2022. С. 217-220.

18. Головчук Ю. О., Пчелянська Г. О. Особливості формування стратегії підвищення конкурентоспроможності підприємства на основі парадигми інноваційного розвитку. *Економіка та держава*. 2020. № 3. С. 66–70.

19. Гончар В. В. Теоретичні аспекти формування конкурентних переваг. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2016. № 1. С. 81-85.

20. Гончарук І. В., Томашук І. В. Формування стратегії економічного розвитку сільськогосподарського підприємства для підвищення його конкурентоспроможності. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2022. № 4. С. 7–24.

21. Гужавіна І. В., Раздорожна Д. Д. Механізм підвищення конкурентоспроможності підприємства. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2021. № 1(35). С. 51-54. URL: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2534> (дата звернення: 13.11.2025).

22. Денисенко М., Бреус С. Підвищення конкурентоспроможності підприємства як чинник удосконалення процесу управління його економічною безпекою. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2023. №2(70). С. 139–146. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2022-70-139-146> (дата звернення: 17.10.2025).

23. Дмитрієв І.А., Кирчата І.М., Шершенюк О.М.

Конкурентоспроможність підприємства: навчальний посібник. Харків: ФОП Бровін О.В., 2020. 340 с.

24. Дончак Л. Г., Семчук І. В. Процес формування стратегії інноваційного розвитку підприємства. *Сучасні детермінанти розвитку бізнес-процесів в Україні : матеріали виступів III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (м. Київ, 11 квітня 2019 р.)*. Київ : КНУТД, 2019. С. 153–156. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/12901/1/SDRBP2019_P153-156.pdf (дата звернення: 04.11.2025).

25. Дrajниця С. Удосконалення концептуальних підходів до формування конкурентних переваг підприємств роздрібної торгівлі. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2022, № 6, Том 2. [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(2\)-23](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(2)-23) (дата звернення: 16.10.2025).

26. Железняк К. Л., Отрок М. В. Напрямки підвищення конкурентоспроможності підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. №11. С. 139–146. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.71> (дата звернення: 11.10.2025).

27. Іванов Ю. Б., Іванова О. Ю. Стратегія формування конкурентних переваг підприємства в умовах інтенсивної конкурентної боротьби. *Проблеми економіки*. 2019. № 4. С. 121-128.

28. Ілляшенко С. М., Шипуліна Ю. С., Ілляшенко Н. С. Управління знаннями при формування стратегії випереджаючого інноваційного розвитку підприємства. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2019. Вип. 3. Ч. 1. С. 215–223. DOI: <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-3-31> (дата звернення: 22.10.2025)

29. Касич А.О. Управління конкурентними перевагами підприємства. *Економічний аналіз*. 2016. № 2, Том 25. С. 79-85.

30. Костюк В., Янчук Т. Стратегія формування конкурентних переваг підприємства в сучасних умовах ринку. *Галицький економічний вісник*. 2019.

№ 3. С. 115–120. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2019.03.116 (дата звернення: 14.11.2025).

31. Копча Ю.Ю. стратегічні деіермінанти формування конкурентних переваг інноваційного розвитку підприємств. *Бізнес-Інформ*. 2021. № 10. С. 267-273. URL: <http://www.business-inform.net/> (дата звернення: 08.11.2025).

32. Кривенко М. Стратегія формування конкурентних переваг підприємства. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка : Економіка*. 2018. № 99-100. С. 44–48.

33. Кустріч Л. О. Маркетингова конкурентна стратегія як необхідний елемент системи управління підприємством. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія «Економічні науки». 2019. Вип. 33. С. 112–116. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2307-8030/2019-33-22> (дата звернення: 23.10.2025).

34. Легімонова С.В. Концептуальні засади стратегічного управління конкурентними перевагами підприємств. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 18. С. 250-255. URL: <http://global-national.in.ua/archive/18-2017/48.pdf> (дата звернення: 19.10.2025).

35. Меметов А. Формування конкурентних переваг на засадах цифрової трансформації підприємства. *Економіка та держава*. 2020. №. 3. С. 138–142. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.3.138> (дата звернення: 08.11.2025)

36. Морохова В. О., Бойко О. В., Лорві І. Ф. Маркетингові технології формування конкурентних переваг підприємств. *Економічний форум*. 2021. Т. 1. № 3. С. 87–93. DOI: <https://doi.org/10.36910/6775-2308-8559-2021- 3-12> (дата звернення: 07.11.2025)

37. Носань Н., Борисенко О., Назаренко Т. Антикризове управління та стратегічний розвиток підприємств у період війни. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-18> (дата звернення: 06.11.2025).

38. Орел А.М. Науково-теоретичні засади детермінації джерел

конкурентних переваг підприємств. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.100> (дата звернення: 02.11.2025)

39. Причепа І. В. Інноваційні пріоритети формування стратегічних конкурентних переваг підприємства. *Ефективна економіка*. № 3. 2019. С. 25-33.

40. Савченко М.В., Іванов В.М. Конкурентний аналіз як інструментарій формування стратегії виходу вітчизняних підприємств на світовий ринок. *Економіка і організація управління*. 2022. № 1 (45). С. 47-58.

41. Селезньова Г. О. Формування конкурентних переваг підприємства в сучасних умовах господарювання. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. №10. С. 505 – 511. URL: <http://global-national.in.ua/archive/10-2016/105.pdf> (дата звернення: 26.11.2025).

42. Селезньова Г. О. Конкурентні переваги підприємства: джерела та чинники формування. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. №15. С. 311 – 316. URL: <http://global-national.in.ua/archive/10-2016/105.pdf> (дата звернення: 25.11.2025).

43. Соболева Г. Г. Теоретичні основи конкурентної стратегії та конкурентноспроможності підприємства. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. 2024, Vol. 3, No. 3, pp. 19-26. URL: <file:///C:/Users/DELL/Downloads/j.isjmef.20240303.03.pdf> (дата звернення: 28.11.2025).

44. Сохань І. В. Формування конкурентних переваг як фундаменту міцної конкурентоспроможності підприємств. *Бізнес Інформ*. 2023. № 2. С. 236-241. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-2-236-241> (дата звернення: 26.11.2025).

45. Суханова А. Методичні підходи до оцінювання конкурентоспроможності підприємства. *Економіка та суспільство*. 2021. №26. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-26-62> (дата звернення: 14.10.2025).

46. Ткачова С. С. Сучасна концепція стійких конкурентних переваг

підприємства: інтеграція та збалансування наукових підходів. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. Серія «Економіка та управління»*. 2019. Т. 25(64). № 2. С. 160-168.

47. Фоцій П. М., Ковшик В. І., Фоцій М. Д. Розробка конкурентної стратегії для промислових підприємств на основі очікуваної результативності діяльності. *Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки)*: зб. наук. пр. Харків : НТУ "ХПІ", 2023. № 6. С. 89-93.

48. Фоцій М. Д., Фоцій П.М. Основні принципи та етапи формування конкурентної стратегії промислового підприємства. *Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки)* : зб. наук. пр. Харків : НТУ "ХПІ", 2022. № 4. С. 67-71.

49. Халімон Т. М. Управління конкурентними перевагами підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер. : Економічні науки*. 2017. Вип. 24(1). С. 152-156.

50. Ханенко, М. (2025). Конкурентоспроможність підприємств: теоретичні засади, чинники формування та сучасні підходи до оцінювання. *Сталий розвиток економіки*, (3 (54), 321-326. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-49> (дата звернення: 30.10.2025)

51. Харчук Т. В. Підходи до визначення конкурентних переваг підприємства. *Економіка та управління*. 2019. № 6. С. 68–74.

52. Хмурова, В., & Кулініч, В. Особливості управління конкурентними перевагами підприємства. *Економіка та суспільство*. 2023. (57). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-17> (дата звернення: 21.10.2025).

53. Цалко Т.Р., Харченко Т.О., Хондока А.М. Особливості формування конкурентних переваг на підприємстві. *Ефективна економіка*. 2019. № 9. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/9_2019/39.pdf (дата звернення: 08.11.2025).

54. Цюцюпа, С. В. Конкурентні переваги підприємства у ринковому середовищі: формування та забезпечення. *Вчені записки Університету*

«КРОК», 2020. (1 (57), 24–31. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2020-57-24-31> (дата звернення: 16.11.2025)

55. Цьвок Д. Р., Яворська Н. П. Формування конкурентних переваг підприємства. *Проблеми системного підходу в економіці*. 2017. Вип. 5. С. 141–147. URL: http://psae-jrnl.nau.in.ua/journal/5_61_2017_ukr/22.pdf (дата звернення: 19.11.2025)

56. Чегорка В.О. Теоретичні аспекти формування конкурентних переваг підприємства. *Економічний вісник Дніпровського державного технічного університету*. 2024. № 2(9). [https://doi.org/10.31319/2709-2879.2024iss2\(9\).319076pp95-103](https://doi.org/10.31319/2709-2879.2024iss2(9).319076pp95-103) (дата звернення: 27.10.2025)

57. Черняєва А. О., Радченко І. О. Методологічні засади формування стратегії розвитку торговельних підприємств. *Науково-виробничий журнал «Бізнес-навігатор»*. 2024. Вип. 2(75). С. 96-99.

58. Шевченко Л.С. Конкурентні переваги бізнесу: управлінсько-орієнтований погляд на проблему. *Економічна теорія та право*. 2022. № 2 (49). С. 71-76.

59. Шишковський С., Одінцова О. Сучасні методи підвищення конкурентоспроможності підприємств. *Економіка та суспільство*. 2022. №44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-44-110> (дата звернення: 12.10.2025).

60. Шматько Н.М., Костін В.О. Методичні основи формування конкурентної стратегії розвитку підприємства в умовах мінливого середовища. *Актуальні проблеми економіки*. 2025, № 3 (285). С. 356-366.

61. Porter M. What is Strategy. *Harvard Business Review*, Nov/Dec1996. Pp. 61-78

62. Porter M. E. Towards a dynamic theory of strategy. *Strategic Management Journal*. 1991. 12:1 Pp. 95-117.

ДОДАТКИ

Характерні ознаки конкурентних стратегій
(згідно з підходом М. Портера)

Стратегія	Основні ознаки	Ризики
1	2	3
Лідерування на основі зниження витрат (цін)	Виробничі характеристики : «ніхто не зробить це дешевше». Маркетингові особливості: «розрахунки ціни / низькі витрати» Стандартизована продукція : тільки кілька різновидів, обмеженість вибору Ніяких значних змін у веденні справ: «репутація скромної та надійної компанії». Урахування особливостей «кривої досвіду»: зниження цін → додатковий дохід за рахунок зростання обсягів продажу та частки ринку → зниження умовно постійних витрат на одиницю продукції внаслідок	При технологічному прориві (винаході, створення нової технології) — ризик втратити перевагу Сходження нанівець зроблених раніше інвестицій. Необхідність додаткових витрат («витрати конверсій») на реконструкцію (ліквідацію) масового виробництва. Дослідження конкурентами тих самих показників внаслідок імітації та цілеспрямованих заходів щодо зниження витрат. Запізнення з реакцією на зміни на ринку внаслідок надзосередження
	ефекту масштабу. Висока продуктивність у розрахунку на 1 робітника. Зниження витрат на інновації. Можливості встановлення нижньої границі ринкових цін: лідерська позиція дає змогу використовувати ціни як наступальну чи оборонну зброю. Допустимий низький маржинальний прибуток при великих оборотах.	на проблемах витрат. Інвестиційне зростання витрат, внаслідок чого неможливо звести до мінімуму переваги диференціації.
Диференціація	Виробничі характеристики: «ніхто не зробить це краще». Маркетингові особливості: «наші продукти (послуги) — найкращі серед інших». Основа — різноманітність, вибір за моделями, партіями, деталями, обслуговуванням тощо. Створення більше однієї відмінної характеристики товару (послуги). Різноманітні інновації. Індивідуальні ціни, які перевищують витрати на отримання різноманітних ознак. Інтенсивна рекламна та збутова діяльність.	Привабливість диференціації (тобто особливість асортименту, додаткових послуг) може стати меншою, ніж економічні мотиватори, оскільки диференціація, як правило, дорого коштує (порівняно з серійним і масовим виробництвом аналогічної продукції). Потреби у диференціації зменшуються внаслідок підвищення інформованості споживачів про ситуацію на ринку взагалі та по окремих групах товарів. Імітація може приховати різницю між товарами (особливо на етапі зрілості галузі).
Фокусування	Виробничі характеристики: «виготовлене саме для тебе». Маркетингові особливості: «ми задовольняємо твої потреби краще за всіх». Спеціалізація на певну нішу: сегмент покупців, географічний регіон, кінцеве споживання. Конкурентні переваги захищаються: а) лідеруванням на основі зниження витрат у певному сегменті ринку або б) поглибленою диференціацією (виготовлення продукту або надання послуги для задоволення особливих потреб споживачів цільового сегмента).	Зниження ефекту диференціації фокусуванням за рахунок підвищення витрат на обслуговування вузької стратегічної цільової групи («рух ліворуч від точки беззбитковості») Скорочення відмінностей у характеристиках потреб вузької стратегічної групи та ринку взагалі (потенційна витрата споживачів). За рахунок подальшої сегментації ринку всередині стратегічної цільової групи, що здійснює конкурент (втрата споживачів).

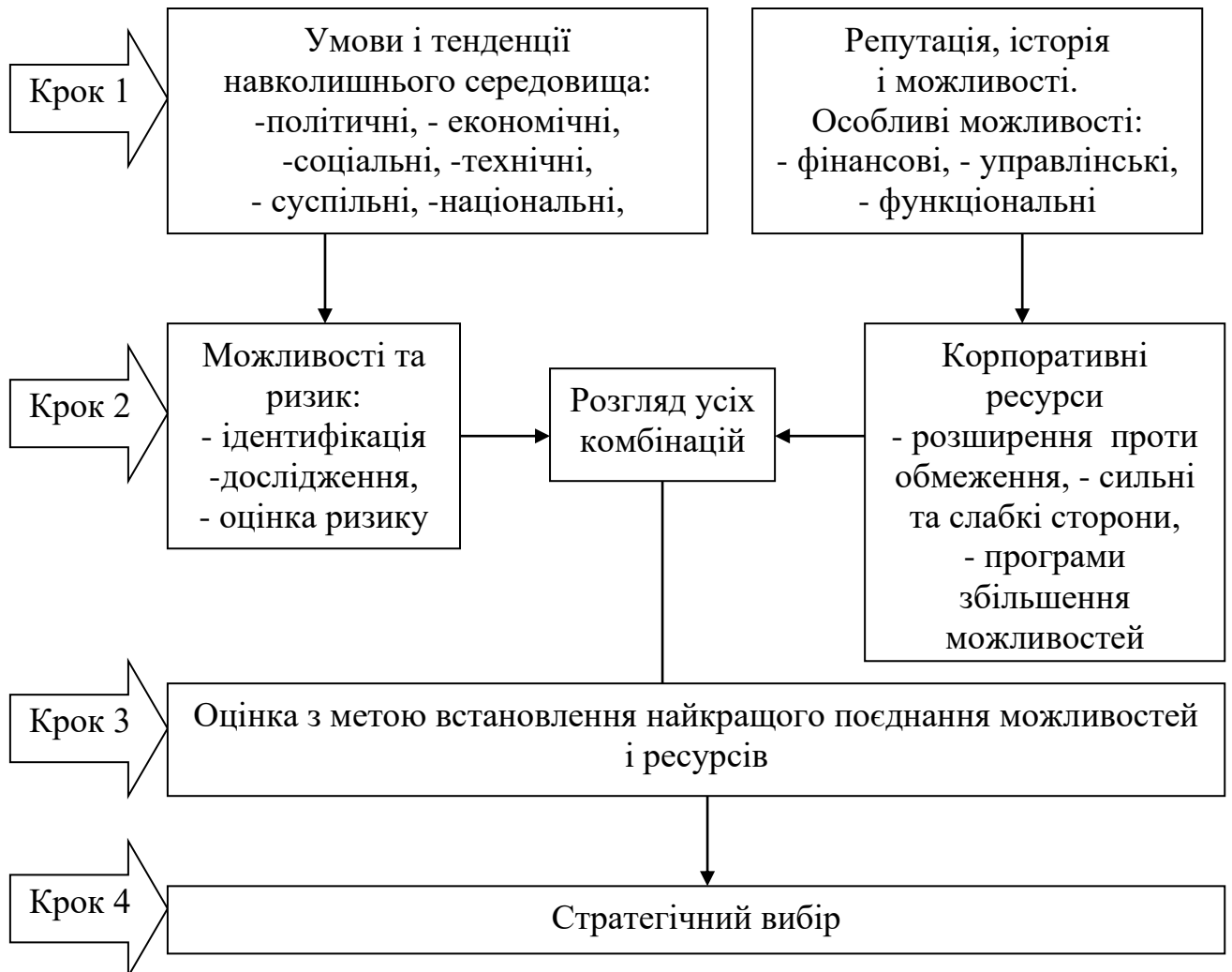
Етапи розробки та реалізації конкурентної стратегії

Етап	Характеристика етапів
Встановлення цілей	<p>Розробка та встановлення короткотермінових, середньотермінових і довготермінових цілей підприємства виступає фундаментом у виборі конкурентної стратегії.</p> <p>Залежно від обставин одні фірми стратегічно націлюють свої дії на усунення конкурентів, інші - на відособлення від них, треті - на зближення з ними, четверті - на здачу їм позицій (самоусунення) на вигідних умовах. Оскільки всі суб'єкти підприємництва розрізняються між собою за типом поведінки і реалізації цільових установок, кожній фірмі доводиться, прагнучи до оптимуму конкурентних позицій, по-своєму впливати на суперників, нав'язуючи їм свої інтереси, і одночасно протидіяти їм, відстоюючи дані інтереси від посягань ззовні.</p>
Аналіз зовнішнього середовища	<p>Являє собою процес моніторингу організаційного оточення, що ідентифікується зі справжніми і майбутніми погрозами та сприятливими можливостями, які можуть впливати на здатність фірми досягти її мети. Мета аналізу: забезпечити своєчасне реагування управління на зовнішні і внутрішні імпульси для досягнення мети організації.</p>
Дослідження внутрішнього середовища підприємства	<p>Мета дослідження - виявити внутрішні змінні організації, які можуть розглядатися як її сильні (слабких) сторони, оцінити їх важливість, встановити, які з цих змінних можуть стати основою конкурентних переваг. Принципи проведення аналізу: принцип комплексного аналізу всіх підсистем, що становлять, і елементів підприємства; організація розглядається як складна система, що діє в середовищі відкритих систем і складається у свою чергу з ряду підсистем; оцінювати показники слід в динаміці, а також порівняно з аналогічними показниками конкуруючих підприємств; принцип урахування галузевої і регіональної специфіки підприємства. Аналіз внутрішнього середовища включає дослідження двох областей організації: макросередовища (досліджується внутрішнє середовище всього підприємства (порівняння ресурсів фірми й ефективності їх використання з іншими організаціями галузі (регіону) для вибору оптимального конкурентного розвитку –аналіз конкурентоспроможності організації); мікросередовища (досліджується внутрішнє середовище тільки по конкретній стратегічній зоні господарювання: дослідження ресурсів підприємства в даній СЗГ; оцінка ефективності виробничо-збутової діяльності організації; визначення стратегічного конкурентного потенціалу по кожній СЗГі по підприємству в цілому.</p>
Визначення стратегічної мети і постановки завдань	<p>Визначення, на основі комплексного аналізу зовнішнього і внутрішнього середовища, обмежень в діяльності підприємства, погроз і можливостей для нього з боку, зовнішнього середовища, перспектив розвитку фірми, формування стратегічних альтернатив досягнення мети.</p>

<p>Аналіз стратегічних альтернатив і вибір стратегії</p>	<p>Спочатку розглядається весь набір альтернативних варіантів розвитку, з яких в процесі оцінки обираються ті, які більшою мірою забезпечать досягнення наміченої мети, можуть бути реалізовані в рамках ресурсних можливостей, задовольняють системі прийнятих критеріїв ефективності.</p> <p>Процес вибору стратегічних альтернатив може бути заснований на стратегічному позиціонуванні організації, стратегічних зон господарювання, окремого товару, з використанням матричних інструментів аналізу. Групи критеріїв вибору альтернатив: реакція на можливості / погрози зовнішнього середовища; отримання конкурентних переваг; відповідність цілям підприємства; здійснимість стратегії; врахування взаємозв'язків з іншими стратегіями підприємства (стратегіями різного рівня). Найбільш поширеним методом оцінки вірогідної економічної дії кожної альтернативи на майбутнє підприємства є розробка сценаріїв, в яких передбачено три варіанти розвитку подій: оптимістичний, песимістичний і найбільш вірогідний.</p>
<p>Планування реалізації стратегії</p>	<p>Включає: розробку розгорнутого плану втілення у реальність вибраної стратегії, вказуючи терміни поетапної реалізації та очікувані результати.</p>
<p>Реалізація стратегічних рішень</p>	<p>Здійснюється у двох напрямках: з використанням адміністративних важелів (тактики, політики, процедур та правил); за допомогою економічних важелів, шляхом формування бюджету, застосування системи показників та управління за цілями. Етапи процесу реалізації стратегії: підготовка інформації, використовуваної на всіх етапах реалізації стратегії; планування, програмування, бюджетування схвалюваних рішень; власне виконання рішень; контроль.</p> <p>Всі стратегічні рішення повинні бути доведені до конкретних виконавців у вигляді затверджених планів, наказів, розпоряджень і інших організаційних документів, тобто управлінські рішення повинні бути перетворені в організаційні.</p>

ДОДАТОК В

Основи стратегічного планування

Етапи формування стратегії за М. Портером

Етап	Зміст етапу	Стратегічні питання
1	2	3
А. Чим займається фірма нині?	Ідентифікація	Якою є імпліцитна чи експліцитна поточна стратегія?
	Припущення	Які припущення щодо відносного становища компанії, сильних та слабких місць, конкурентів і тенденцій у галузі слід зробити, щоб наповнити змістом поточну стратегію?
Б. Що відбувається в зовнішньому середовищі?	Аналіз стану галузі	Якими є основні чинники успіху конкуренції та найважливіші можливості й загрози, що існують у галузі?
Б. Що відбувається в зовнішньому середовищі?	Аналіз конкурентів	Якими є спроможності та обмеження існуючих конкурентів та їхні найімовірніші дії у майбутньому?
	Аналіз суспільних умов	Які можливості та загрози можуть впливати з найважливіших урядових, суспільних та політичних чинників?
	Сильні і слабкі місця	Що ми можемо сказати про сильні та слабкі місця компанії порівняно з існуючими та майбутніми конкурентами, знаючи результати аналізу галузі та конкурентів?
В. Як слід діяти фірмі?	Тестування припущень та стратегій	Як порівнюються припущення, втілені в поточні стратегії, з аналізом, проведеним на етапі «Б»?
	Стратегічні альтернативи	Якими є реальні стратегічні альтернативи за наявності проведеного вище аналізу? Чи є поточна стратегія однією з них?
	Стратегічний набір	Яка альтернатива найкраще узгоджує становище компанії із зовнішніми можливостями та загрозами?

Умовні позначення для матриці «GE-McKinsey» та матриці «Балансу
життєвого циклу СЗГ»

Номер кружечку	Назва товару
1	2
1	Хліб «Подільський»
2	Батон «Східний»
3	Батон «Особий»
4	Хліб «Губернаторський»
5	Хліб «Бородінський»
6	Цукерки чорнослив у глазурі
7	Хліб «Монастирський»
8	Хліб «Луцький»
9	Хліб «Південний»
10	Хліб «Дачний»
11	Хліб «Житньо-висівковий»
12	Хліб «З ізюмом», «З курагою»
13	Хлібці «Мозаїка»,
14	Хлібці висівкові
15	Хліб «Переяславський»
16	Хліб «Нижний»
17	Сухарі «Українські»
18	Торт шоколадний
19	Сухарі «Київські»
20	Торт «Наполеон»
21	Торт шоколадно-арахісовий
22	Сухарі «Ванільні»
23	Вафлі «Антошка»
24	Торт «молочно-кавовий»
25	Хліб «На здоров'я»
26	Хліб «Заварний»
27	Хліб «Запашний»
28	Хліб «Корбутський»
29	Хліб «Гірчичний»
30	Сухарі з виноградом
31	Сухарі «Осінні»

ВІДГУК

на кваліфікаційну роботу магістра
спеціальності 073 «Менеджмент» галузі знань 07 «Управління та
адміністрування» **ГАЛУНКА Богдана Юрійовича**
на тему: «Формування конкурентної стратегії
ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»»

Кваліфікаційна робота магістра присвячена актуальній проблемі формування конкурентної стратегії підприємства в умовах посилення ринкової конкуренції та нестабільності зовнішнього середовища. Обрана тема є своєчасною та має важливе теоретичне і практичне значення, особливо для підприємств хлібопекарської галузі, які функціонують в умовах обмежених можливостей диференціації продукції та високої залежності від цінних чинників.

У вступі автором обґрунтовано актуальність теми, чітко визначено мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження. Інформаційна база є достатньо репрезентативною та включає нормативно-правові акти, наукові праці, статистичні дані та матеріали діяльності підприємства.

У першому розділі роботи розкрито теоретико-методичні основи формування конкурентної стратегії підприємства. Автор систематизував підходи до визначення сутності конкурентних переваг, узагальнив їх види та фактори формування, а також дослідив методичні підходи до розробки конкурентної стратегії.

Другий розділ має аналітичний характер і містить ґрунтовний аналіз діяльності ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». Проведено оцінку внутрішнього середовища підприємства, досліджено особливості споживчого ринку хлібобулочних виробів та поведінку споживачів. Особливої уваги заслуговує здійснений SWOT-аналіз, який дозволив визначити сильні та слабкі сторони підприємства, а також можливості й загрози його розвитку.

У третьому розділі автором запропоновано практичні рекомендації щодо формування конкурентної стратегії підприємства. Зокрема, здійснено портфельний аналіз продукції, визначено стратегічні напрями розвитку та розроблено комплекс заходів щодо реалізації конкурентної стратегії.

Робота відзначається логічною структурою, послідовністю викладення матеріалу, обґрунтованістю висновків і практичною спрямованістю. Отримані результати можуть бути використані у практичній діяльності підприємства.

У процесі виконання кваліфікаційної роботи здобувач продемонстрував високий рівень теоретичної підготовки, здатність до самостійного наукового пошуку, вміння працювати з різними джерелами інформації, аналізувати та узагальнювати дані, формулювати аргументовані висновки й пропозиції. Кваліфікаційна робота виконана на належному науковому рівні, заслуговує оцінки «відмінно» і може бути допущена до захисту в ЕК.

Науковий керівник:

доктор економічних наук,
професор
06.01.2026р.

 Марія ТУРІАНСЬКА

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти

ГАЛУНКА Богдана Юрійовича

на тему: «Формування конкурентної стратегії

ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1»»

Підприємства функціонують в умовах нестабільності економічного середовища, змін споживчих переваг та зростання конкуренції, що зумовлює необхідність розробки ефективних стратегічних рішень для забезпечення їх стійкого розвитку та підвищення конкурентоспроможності.

Кваліфікаційна робота має чітку, логічну та послідовну структуру, складається зі вступу, трьох розділів, висновків і додатків. У вступі обґрунтовано актуальність теми, визначено мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, охарактеризовано методи дослідження та інформаційну базу.

У першому розділі розкрито теоретико-методичні основи формування конкурентної стратегії підприємства. Зокрема, визначено сутність конкурентних переваг, їх види та фактори формування, узагальнено наукові підходи до стратегічного управління, а також розглянуто методичні підходи до розробки конкурентної стратегії. Автором систематизовано наукові підходи вітчизняних і зарубіжних дослідників.

Другий розділ має аналітичний характер і присвячений оцінюванню середовища функціонування та конкурентного стану ТОВ «Миколаївський хлібозавод №1». Проведено загальну характеристику підприємства, проаналізовано внутрішнє середовище, досліджено споживчий ринок хлібобулочних виробів, а також здійснено SWOT-аналіз. Отримані результати є обґрунтованими, логічними та підтвердженими відповідними аналітичними розрахунками.

У третьому розділі розроблено практичні рекомендації щодо формування та реалізації конкурентної стратегії підприємства. Зокрема, здійснено портфельний аналіз продукції, запропоновано стратегічні напрями розвитку, розроблено комплекс заходів щодо підвищення конкурентоспроможності та виконано економічне обґрунтування їх ефективності. Запропоновані заходи мають практичну цінність і можуть бути використані у діяльності підприємства.

Автором застосовано широкий спектр методів дослідження, зокрема аналітичні, економіко-статистичні, порівняльні методи, що забезпечило комплексність і достовірність отриманих результатів.

До позитивних сторін роботи слід віднести: логічність та послідовність викладення матеріалу, належний рівень теоретичного обґрунтування, глибину

аналітичного дослідження, практичну спрямованість запропонованих рекомендацій, а також обґрунтованість висновків.

Разом з тим, робота має окремі недоліки: аналітичні показники потребують глибшої деталізації; варто було б надати обґрунтування запропонованих стратегічних заходів.

У цілому зазначені недоліки не знижують загального позитивного враження від роботи.

Кваліфікаційна робота виконана на належному науковому рівні, заслуговує оцінки «відмінно» і може бути допущена до захисту.

Рецензент:

Професор кафедри публічного
управління та адміністрування
і міжнародної економіки

Миколаївського національного
аграрного університету

Підпис І.В.Гончаренко засвідчую

07.01.2026 р.

Ірина ГОНЧАРЕНКО

Людмила МАШКІНА